VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VÖRÖS LOBOGÓ

AZ RKP ARAD MEGYEI BIZOTTSÁGA ÉS A MEGYEI NÉPTANÁCS LAPJA

XXIX. évfolyam
8788 szám
8 oldal 30 bani
Kedd
1973.
június 26

AUGUSZTUS 23

Ünnepköszöntő szocialista versenyben az ötéves terv határidő előtti teljesítéséért

Erdei utak építői

Az erdőkitermelési tevékenységnek számtalan furcsasága van. Egyike ezeknek a rendkívül hosszú újratermelés ciklus. Köztudott, hogy a fa, elültetése pillanatától számítva csak évek, esetleg évtizedek múlva lesz iparilag felhasználható. Furcsaságnak számit az is, hogy mielőtt a fakitermelést megkezdenék, számtalan előkészítő munkálatra van szükség. Legfontosabb ezek közül az erdei utak építése.

Megyénkben, ahol a fakitermelés országos viszonylatban is jelentős, az erdei utak építésével egy szakosított üzemrészleg foglalkozik.. Az Aradi Fakitermelő és Szállító Vállalat sebesi útépítési kirendeltsége.

Erre az esztendőre 40 kilométer hosszúságú erdei útszakasz megépítését irányozták elő. Beszélgetésünk folyamán, melyet Filip Ioan mérnökkel, a kirendeltség vezetőjével folytattunk, megtudtuk, hogy június végéig 16,8 kilométeres autóútszakaszt adnak át rendeltetésének. Ez azért számit jó teljesitménynek, mert az út olyan erdőszakaszokat vág át, amelyek nehezen közelíthetők meg, tehát az útépítőknek is számtalan nehézséget okoztak. Megemlitjük közülük a következő útszakaszokat: Milován 4,4 kilométer, Stirvinosun 1 kilométer, Juliján 4,7 kilométer stb.

Az útépítők sikereiket annak köszönhetik, hogy a feladatokat egészen a munkacsoportvezető szintjéig konkrétan kiszabták, a munkálatok előkészítését időben, még az elmúlt év decemberében megkezdték, biztositották az építőanyagokat, megfelelő lakásviszonyokat teremtettek a munkások számára, általánositották a globális akkordrendszert. Ugyanakkor az erőket nem szórták szét, hanem néhány fontosabb szakaszra összpontositották.

Az említett 16,8 kilométeres autóútszakasz több olyan részt foglal magában, amelyeknek terv szerint csak a III. évnegyedben kellett volna elkészülniük. Az útépítők azonban messzemenően szem előtt tartották az erdőkitermelés igényeit. Ez azt jelenti, hogy minél nagyobb mennyiségű rönkfát szállíthassanak a raktárba a nyári idény folyamán.

A rendkívül nehéz munkát végző útépítők közül megemlítünk néhány élenjáró dolgozót: Budişan Alexa és Sabău Teodor talajegyengető vezetők, Popa Petru és Haşbatec Ioan exkavátorosok, Roman Ioan és Lăpişan Alexandru karbantartó lakatosok, valamint Gáll Márton és Bătrîn Ioan II. brigádvezetők, akik társaikkal együtt az elért nagyszerű sikerekkel hazánk felszabadulásának közelgő évfordulóját köszöntik.

SIRBU DUMITRU

Értelmiségi falun

Sokoldalú ember

— Olyan szindarabunk van, hogy a megye bármelyik színjátszó társulatával ki mernénk állni versenyre — mondta bizakodón az 1971—72-es évad elején Luca Ion Dimitrie, Kiszindia község kultúrotthonának igazgatója.

Mivel ismertem a kultúrotthon addigi szerény tevékenységét, kissé túlzottnak találtam ezt a kijelentést.

A következő év egyik tavaszi délutánján mintegy 300 kiszindiai néző tapsolt egy olyan brigádműsornak, amilyet még nem láttunk ebben a községben. Én is tapsoltam. Valóban nem mindennapi műsor volt: az előadók nemzeti viseletben jelentek meg, kiszindiai tájszólásban beszéltek és műsorukban régi helyi szokáshoz hiven, megvilatták az ottani emberek cselekede-

TEODOR UIUIU

(Folytatás a IV. oldalról)

Lapunk III. oldalán

TÉESZ-TAGOK — TÉESZEN KÍVÜL

Nicolae Ceauşescu elvtársnak átnyújtották a Georgi Dimitrov jubileumi emlékérmet

Nicolae Ceauşescu elvtárs, a Román Kommunista Párt főtitkára, Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsának elnöke június 25-én fogadta Szpasz Goszpodovot, Bulgária Népköztársaság bukaresti rendkívüli és meghatalmazott nagykövetét.

A bolgár nagykövet átnyújtotta Nicolae Ceauşescu elvtársnak a Georgi Dimitrov jubileumi emlékérmet, amellyel Bulgária NK Államtanácsa tüntette ki pártunk és államunk vezetőjét a bolgár nép nagy fia születésének 90 évfordulója alkalmából.

Az ünnepségen részt vettek a következő elvtársak: Emil Bodnaraş, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeţ, Dumitru Popescu, Miron Constantinescu, Gere Mihály, George Macovescu külügyminiszter.

Jelen volt a bolgár nagykövetség több tagja.

Szpasz Goszpodov nagykövet, Nicolae Ceauşescu elvtárshoz intézve szavait, a következőket mondotta:

„Georgi Dimitrov születésének 90. évfordulója alkalmából a Georgi Dimitrov jubileumi emlékéremmel tüntetik ki Önt, Ceauşescu elvtárs, valamint a Román Kommunista Párt más jeles vezetőit, aktivistáit és veteránjait.

Nagy örömmel vállaltam, Ceauşescu elvtárs, azt a megkülönböztetett megtiszteltetést és kellemes küldetést, hogy a Bolgár Kommunista Párt Központi Bizottsága és Bulgária Népköztársaság Államtanácsa nevében átnyújtsam Önnek, a Román Kommunista Párt főtitkárának, Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsa elnökének ezt a jubileumi emlékérmet annak elismerése-

(Folytatása a VII. oldalon)

Nicolae Ceauşescu elvtárs interjúja Németország Szövetségi Köztársaság I. (ARD) televízióállomásának

Mint már jelentettük, Nicolae Ceauşescu elvtárs, a Román Kommunista Párt főtitkára, Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsának elnöke június 15-én fogadta Karl Neumant, Németország SZK I (ARD) televízióállomása bécsi irodájának vezetőjét, akinek interjút adott.

KÉRDÉS: Németország Szövetségi Köztársaság, ahova Ön elnök úr néhány nap múlva először látogat el, Románia második kereskedelmi partnere. Mindkét állam a gazdasági együttműködés további fejlesztésére törekszik. Vajon a két ország gazdasági rendszere közötti eltérés nem korlátozza-e ennek a fejlődésnek a lehetőségeit?

VÁLASZ: Németország Szövetségi Köztársaság valóban jelentős helyet foglal el Románia külkereskedelmében. Ebben az évben a cserék mindkét irányban meghaladják az 1,8 milliárd márkát és 1975-ben valószínűleg megközelítik a 2,5 milliárd márkát, ami kétségtelenül jelentős összeg Románia, de úgy vélem, Németország Szövetségi Köztársaság részére is.

Mint látható tehát, a társadalmi rendszer különbözősége nem volt akadály, és nem is képezhet akadályt a gazdasági együttműködés útjában, ha a jogegyenlőségből, a kölcsönös tiszteletből és — ez vitathatatlan — a megfelelő előnyök elvéből indulnak ki a gazdasági kapcsolatokban. Éppen ezen az alapon volt lehetséges az utóbbi években a két állam közötti gazdasági kapcsolatok fejlesztése is. Megítélésünk szerint — ha így járunk el a jövőben is — tág lehetőségek vannak arra, hogy 1980-ig kapcsolataink messze felülmúljak azt, amit 1975-ig elérünk.

KÉRDÉS: Ön, Elnök úr, többször is beszélt a katonai tömbök anakronizmusáról és megszüntetésüket sürgette. Az ilyen nagy várakozások vajon nem szükítik-e le a kilátásokat, hogy korlátozott előrehaladást érjenek el a közép-európai kiegyensúlyozott csapatcsökkentésre vonatkozó bécsi megbeszéléseken?

VÁLASZ: Mint ismeretes, Románia, akárcsak más európai államok — szocialisták és nem szocialisták —, a katonai tömbök megszüntetése mellett foglalt és foglal állást. Valóban, úgy véljük, hogy a katonai tömbök fennállása anakronizmus, a katonai tömbök túlhaladott időszakot képviselnek, és azon kell munkálkodnunk, hogy megtaláljuk a legmegfelelőbb módját fontosságuk fokozatos csökkentésének, végül pedig a tömbök felszámolásának. Ebből kiindulva, úgy vélem, hogy ilyen perspektíva és ilyen célkitűzés mellett, amely megfelel az összes európai népek

(Folytatása a VII. oldalon)

Bajnokjelöltet győzött le az UTA!

A sors szeszélye és a labdarúgó-szövetség mellékfogásai úgy hozták, hogy az 1972—73-as A osztályú bajnokság legfontosabb kérdésére csak vasárnap kapjunk választ. A labdarúgó-közvélemény figyelmének középpontjában elsősorban az UTA — Craiovai Universitatea mérkőzés állt, mindenki kíváncsian várta, hogy a korábban többször is bajnokságot nyert, de az idén mérsékelten szerepelt textilgyári együttesnek sikerülj-e legyőznie a bajnokjelöltet. Nos, a vasárnap délutáni kétszer 90 perc döntött: az UTA 1:0 arányban nyert a Craiovai Universitatea ellen, a Dinamo pedig 4:0-ra legyőzte a CFR-t, s így a fővárosiak jobb gólkülönbséggel bajnokságot nyertek. Másszóval: az UTA kikaparta a gesztenyét a Dinamonak.

Az aradi mérkőzést pillanatig feszült izgalom előzte meg. A craiovai labdarúgók szorongva várták az összecsapást, s a bemelegítés ideje alatt kérő tekinteteket vetettek a textilgyáriak felé. Az aradi fiúk szive azonban nem esett meg a vendé-

(oroszhegyi)

(Folytatása a II. oldalon)

Lapunk VIII. oldalán

Az RKP KB küldöttségének látogatása Franciaországban

Bajnokjelöltet győzött le az UTA!

(Folytatás az I. oldalról)

geken, s a kötelező sportszerűségen túlmenően nemcsak azért küzdöttek a legnagyobb elszántsággal, mert egy évvel ezelőtt pont az Universitatea állította meg őket a bajnoki cím felé vezető úton, hanem azért is, mert a vendégcsapatot elkísérő szurkolók egy része botrányosan viselkedett.

Azon még csak mosolygott mindenki, hogy vasárnap délelőtt az aradi utcák, terek, vendéglők és kerthelyiségek csak úgy zengtek az „Ajax! Oblemencol Ajax!" kiáltásoktól, sőt, egy kicsit még szimpatikus is volt a nagy lelkesedés és a bizarr képzettársítás, de amikor több ezer magából kivetkőzött craiovai szurkoló kerítéseket átugorva elözönlötte a stadion főlelátóját, s szeszgőzös fejjel lelökdöste a lépcsőkről a helyükre igyekvő békés aradi bérleteseket, majd zászlórúddal fejbe verte a rendezőket, a textilgyári klub elnökét is bántalmazva, majd fagylalttal is megdobálták a magukból kivetkőzött suhancok a helyi szurkolókat, akkor már az Universitatea ellen fordult a közhangulat, a nézők többsége feladta a hagyományos vidéki szolidaritást. Vasárnap délutánig ugyanis nagyon sok aradi szurkolt a craiovaiak bajnokságáért s csupán a történtek után álltak a Dinamo pártjára...

Az UTA-nak végül 10 emberrel küzdve is sikerült kiharcolnia a győzelmet, méghozzá úgy, hogy a győztes gólt Brosovszky László a sportszerűtlenkedő Sima — tettét nincs szó, mely eléggé elítélné! — kiállítása után szerezte. A nagy lehetőségtől megijedt egyetemisták görcsös kínlódása nemigen hasonlított labdarúgásra, s bár a mezőnyben néha fölényben játszottak, Vidák kapuja előtt csődöt mondtak: mindössze kétszer tudták eltalálni a kaput!

Nem mernék megesküdni rá, hogy a Dinamo megérdemelte a bajnokságot, hiszen a harminc mérkőzésből álló bajnoki maraton ideje alatt nem nyújtott egyenletes teljesítményt, néha nagynevű játékosaihoz méltatlan eredményeket ért el, s csupán a hajrában szerepelt eredményesen. A bajnokság csattanós befejezéséhez azonban maguk a craiovaiak nyújtottak segédkezet, az Universitatea megtorpanásának köszönhetik Lucescuék, hogy jövőre a Bajnokcsapatok Európa Kupájában játszhatnak. A két együttes játékoskeretét, erejét és nemzetközi rutinját véve alapul, úgy tűnik, hogy a Dinamo eredményesebben fogja képviselni a román labdarúgást a legrangosabb kontinentális vetélkedőn, mint ahogyan azt esetleg a Craiovai Universitatea tette volna.

B osztály

EZ VOLT

Metrom — Szebeni CSM 3:3 (2:3), Aninai Minerul — Politehnica 2:2 (1:0), Gloria — Electroputere 1:0 (0:0), FC Bihar — Nagybányai Minerul 4:1 (4:1), Metalurgistul — Aradi CFR 3:0 (1:0), Szatmári Olimpia — Corvinul 2:0 (1:0), Drobetai Metalul — Nitramonia 1:0 (1:0), Temesvári CFR — Nagyváradi Olimpia 7:0 (4:0)!

EZ VAN

1. Tem. Poli.	29	16	8	5	50:22	40
2. FC Bihar	29	15	6	8	53:31	36
3. Szatm. Olimpia	29	16	7	6	40:21	35
4. Metrom	29	13	4	12	43:35	30
5. Nagyb. Minerul	29	12	6	11	32:27	30
6. Szebeni CSM	29	12	6	11	32:28	30
7. Gloria	29	12	4	13	29:36	28
8. Aninai Min.	29	12	4	13	29:43	28
9. Nitramonia	29	13	1	15	42:40	27
10. Metalul	29	12	2	15	37:40	26
11. Tem. CFR	29	11	4	14	32:36	26
12. Metalurgistul	29	10	5	14	26:35	25
13. Corvinul	29	11	6	12	29:37	24
14. Electroputere	29	11	2	16	28:40	24
15. Aradi CFR	29	10	4	15	31:45	24
16. Nagyv. Olimpia	29	9	5	15	33:50	23

(A Szatmári Olimpiától és a Corvinultól 4—4 pont levonva.)

EZ LESZ

Aradi CFR — Metrom, Electroputere — Temesvári CFR, Corvinul — Gloria, Politehnica — Metalurgistul, Nagybányai Minerul — Aninai Minerul, Nagyváradi Olimpia — Drobetai Metalul, Szebeni CSM — Szatmári Olimpia, Nitramonia — FC Bihar.

A Dinamo hetedszer lett bajnok

Elmaradt mérkőzések: Dinamo — Kolozsvári CFR 4:0 (2:0), UTA — Craiovai Universitatea 1:0 (1:0). **A táblázat:**

1. DINAMO	30	17	5	8	51:32	39
2. Craiovai U.	30	15	9	6	54:36	39
3. FC Argeş	30	14	7	9	44:28	35
4. Sportklub	30	13	8	9	36:35	34
5. CFR	30	11	11	8	33:33	33
6. Steaua	30	9	13	8	36:30	31
7. Steagul roşu	30	11	8	11	39:24	30
8. FC Konstanca	30	10	8	12	35:34	28
9. UTA	30	8	12	10	33:36	28
10. Jiul	30	11	6	13	38:43	28
11. Petrolul	30	9	10	11	22:32	28
12. ASA	30	12	3	15	37-47	27
13. Rapid	30	7	12	11	29:29	26
14. Resicai CSM	30	8	10	12	34:39	26
15. Sportul	30	6	13	11	32:50	25
16. Kol. U.	30	7	9	14	25:50	23

Döntés született: nincs kieső a labdarúgó-bajnokságokban!

Az országos TST megtárgyalta és jóváhagyta a Román Labdarúgó Szövetség javaslatát a bajnoki rendszerrel kapcsolatban, mely szerint az 1973—74-es labdarúgó-idényben az A osztályban 18 csapat fog játszani, három B osztályú csoport lesz, egyenként 18-18 együttessel, a 12 C osztályú csoportban pedig 16—16 csapat fog szerepelni. Döntés született azzal kapcsolatban is, hogy az idén egyetlen csapat sem esik ki! A B és C osztályú csoportok összetételét később hozzák nyilvánosságra. Ezek szerint bennmaradt a Constructorul, s nem kell izgulnia a CFR-nek sem!

A Vagonul ifjúsági csapata országos döntőt játszik!

Vagonul—UTA 5:3

Segesváron vasárnap délelőtt rendezték meg az országos ifjúsági bajnokság elődöntő mérkőzését, melyet két aradi együttes, a Vagonul és az UTA küzdött meg a döntőbe jutásért. Az esőáztatta pályán sportszerűen játszottak a csapatok, de a találkozó technikai színvonala elmaradt a várakozástól. Petrişor kapufája után Vasilescu fejesgóllal juttatta vezetéshez az UTA-t a 11. percben, melyre a Vagonul Stanca (18. perc) fejesgóljával válaszolt. A következőkben már nem változott az eredmény, mert Gáll a kapufát találta el, Juhász és Cura pedig kihagyta a helyzeteket. A továbbjutást 11-esekkel döntötték el a csapatok. A Vagonul Fodor, Gingă, Juhász és Nădăban révén négyet értékesített, míg az UTA-ból csak Morar és Cura talált a hálóba, Marconescu és Petrişor elhibázták a büntetőt! Drámai küzdelem volt! Végeredményben a Vagonul 5:3 (1:1, 1:1) arányban nyert az UTA ellen, és bekerült az országos döntőbe, ahol a Bukaresti Dinamo lesz az ellenfele. VAGONUL: Suciu (Chişbora) — Török, Csecs, GÁLL, HAMZA — NĂDĂBAN, Baliga, JUHÁSZ — Socaciu, FODOR, Stanca (Gingă). UTA: Vitan — Simon, Matei, Bitea, Bogdan — Morar Scherer, Marconescu — CURA, PETRIŞOR, VASILESCU (Miloş).

Kikapartuk a gesztenyét a Dinamonak!

UTA—Craiovai Universitatea 1:0 (1:0)

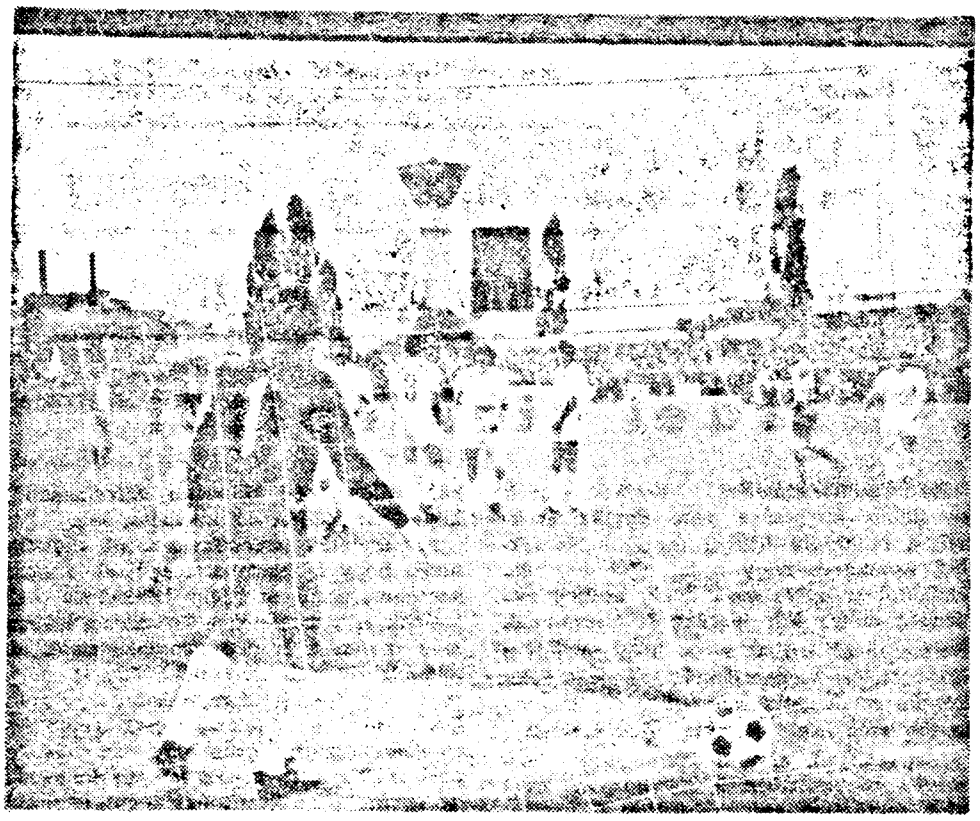

UTA stadion, 18.000 néző. Vezette: Rainea Nicolae (Bîrlad) — Topan Vasile és Cîmpeanu Ion (Kolozsvár). Csapatok: UTA: Vidák — Bíró, Schepp, Pozsonyi, Popovits — Domide, Petescu, Brosovszky — Axente (a 76. perctől Condruc), Kun II., Sima. UNIVERSITATEA: Manta — Niculescu, Bădin (az 56. perctől Bălan), Sameş, Velea — Strimbeanu (a 82. perctől Ivan), Deselnicu, Niţă — Ţarălungă, Oblemenco, Marcu.

GÓLLÖVŐ: Brosovszky (38. p.). SZÖGLETARÁNY: 7:9 (5:5). LÖVÉSEK: 14:18 (kapura: 4:3). PIROS LAP: Sima (33. p.). SÁRGALAP: Deselnicu, Bíró, Ivan.

Pokoli hangzavar fogadta a pályára lépő csapatokat, a craiovaiak síppal, dobbal, nádihegedűvel, hatalmas kolompokkal bíztatták kedvenceiket, vigan lengették kék-fehér zászlóikat, amire a tulsó oldalról a textilgyári szurkolók ugyancsak zászlólengetéssel válaszoltak.

Az Universitatea a boldogító döntetlen reményében alaposan megszervezte védelmét, Deselnicu árnyékként követte Domidét, Kun II-t Bădin és Sameş őrizte, s a középpályások is mélyen hátravontan játszottak. Az UTA nehezen bontakozott ki, s védelmét majdnem meglepte Marcu a 13. és a 19. percben. Néhány textilgyári támadás lesen akadt el. A 33. percben Niculescu hátulról gáncsolta Simat, a feldühödött balszélső felpattant és megtaposta ellenfelét. A sportszerűtlenkedő játékost a bíró természetesen azonnal kiállította!

Szerintünk itt volt a mérkőzés lélektani fordulópontja. A megfogyatkozott létszámú UTA minden egyes játékosa kettőzött erőbedobással kezdett harcolni, s amikor Brosovszky egy 17 méteres mesteri szabadrúgás-góllal vezetéshez juttatta csapatát, már éreztük, hogy ez marad a végeredmény.

SZÜNETBEN

eleredt az eső, de a nézők nem mozdultak el helyükről, lélekzetvisszafojtva figyelték, mi történik a pályán. Iramos, izgalmas volt a küzdelem, a csúszós gyepszőnyegen jobban érvényesült az aradiak technikai fölénye, Domideék okosan és szellemesen tartották a labdát, technikai bravurjaikkal még jobban alázták a vendégek egyébként is erősen meglékelt önbizalmát. A craiovaiakat egészen megbénította a nagy lehetőség, az egész évi álom percenkénti szertefoszlása valósággal gúzsba kötötte lábukat, roppant bátortalanul és kezdetlegesen támadtak, s gólhelyzeteiket — mert valljuk meg őszintén, egyenlítési alkalmuk volt több is — sorra elkapkodták. Ţarălungă (59. perc), Oblemenco (66. perc) és Bălan (77. perc) is gólt szerezhetett volna, de közvetlen közelről sem tudták hálóba juttatni a labdát. Az UTA ellentámadásai mindig veszélyesebbek voltak, Kun II. és Domide is egyedül törhetett kapura, de a védők mindkettőt beérték. A 87. percben Kun II. Attila egy teljesen szabályos gólt lőtt, amikor az UTA térfeléről indulva elszaladt és a kifutó kapus mellett a hálóba helyezett. Legnagyobb meglepetésünkre Rainea Nicolae, bár a partjelző intett neki, hogy minden rendbe volt, érvénytelenítette a gólt!

A craiovai fiúk lehajtott fejjel és könnyes szemmel hagyták el a pályát, s a korábban oly hangos közönségük is néma csenddel adózott a hajrában kudarcot szenvedett egyetemista csapat fájdalma előtt, az aradi szurkolók egy része pedig — mert azért néha mi sem vagyunk jobbak a Deákné vásznánál! — kárörömmel üzött gúnyt a vendégekből. Kár volt, megyünk még mi is Craiovára...

A valóban sorsdöntő jellegű találkozót megérdemelten nyerték meg az aradiak. Nyugodtabban, nagyobb taktikai intelligenciával és változatosabb technikai fegyvertárral játszottak ellenfeleiknél, s a bajnokjelölt legyőzésével némileg sikerült feledtetniük az egész évi halvány szereplésüket.

Az egyéni teljesítményekről: VIDÁK minden védhetőt védett, néha azonban, például az öklözéseknél, a szerencsével sem állt hadilábon. A hátvédsorban ezúttal POPOVITS, SCHEPP, BÍRÓ, POZSONYI volt a sorrend. PETESCU most is töretlen küzdőszellemével, DOMIDE és BROSOVSZKY pedig technikás és váratlan megoldásaival tűnt ki. A csatársor legjobbja a kiismerhetetlenül cselező és lendületes KUN II. volt. AXENTE nem bizonyult elég veszélyesnek a kapura, SIMA pedig rendkívül hátrányos helyzetbe hozta csapatát a meggondolatlan kegyetlenkedésével.

A vendég együttesből szinte senkit sem lehet kiemelni. A nagy tét valósággal megbénította az oltyán fiúkat. Egész évi teljesítménye alapján azonban mégis csak a dicséret hangján szólhatunk a cél előtt elbukott Universitateáról!

Rainea Nicolae játékvezető döntő hibát vétett a szabályos UTA-gól meg nem adásával! Semmiképpen sem érdemelt öt csillagot, hiszen — diszkréten, ugyan — egy kicsit mindvégig a craiovaiaknak kedvezett a döntéseivel.

A tartalékcsapatok mérkőzését a vendégek 2:1 (1:0) arányban nyerték meg. A tartalékos hazai gárda gólját Coşa szerezte, tizenegyesből.

OROSZHEGYI KÁROLY

Téesz-tagok — téeszen kívül

■ A „fénynap" törvénye ■ Látszat és valóság ■ „Hűtlen" téesz-tagok ■ A második utca esete ■ Ahonnan elveszünk, oda tenni is kell ■ Üres zsebbe hiába markolunk ■ Sértődés ■ Kapzsiság ■ Hétvégi „vikkend".

Minden esztendőben komoly erőpróbát jelentenek mezőgazdasági munkásságunk, gépesítőink, szövetkezeti parasztságunk számára a nagy nyári munkálatok. Idén is ez a helyzet. Jóllehet a gépek, korszerű agrotechnikai felszerelések, a vegyszerek használata, értékesítése mindenütt egyre jelentékenyebbé válik. Ennek ellenére a mezőgazdaságban is nagy szükség van az emberi munkaerőre. Lényegében ebben a nemzetgazdasági ágazatban is az ember az, aki a termelés sorsát eldönti. Mert hiába vannak gépek, ha nincs kit mellé állítani.

Pártunk, kormányunk esztendőről esztendőre egyre nagyobb súlyt helyez a mezőgazdasági munka gépesítésére, e gazdasági ág vegyszerekkel történő ellátására. Hiszen a gépé és a vegyszereké a jövő! De nem különben az emberé is. A gazdag szakismeretekkel rendelkező, jól képzett mezőgazdasági munkásoké, gépesítőké téesz-tagoké, azoké akiknek szívéhez kora gyermekkoruk óta hozzánőtt a föld kiolthatatlan lánggal lobogó szeretete. Mert ha a föld a mezőgazdaság legfőbb termelőeszköze, úgy az ember hivatott arra, hogy uralkodjék fölötte, hogy teremni kényszerítse, egyre többet! Hazai gépiparunk ma már — éppen a párt és a kormány bölcs útmutatásai, előrelátása folytán olyan nagyszerű műszaki berendezéseket, felszereléseket gyárt, a vegyipar pedig olyan páratlan „varázserejű" kémiai anyagokat bocsát a mezőgazdaság rendelkezésére, amelyekhez foghatóak még a nem is olyan távoli múltban ismeretlenek voltak. Ezt jelentette parasztságunk számára a mezőgazdaság átalakításának korszakalkotó, nagy műve hazánkban. Ezt, meg az életszínvonal jelentékeny gyarapodását. Nem véletlen tehát, hogy annak ellenére, hogy iparunk mind nagyobb méretekben igényli a friss, szakképzett munkáskezeket, még mindig sokan ragaszkodnak ehhez a termelési ághoz, amely egyébként nem is nevezhető a legkönnyebbnek. Azért sem, mivel itt, főként a nagy munkaigényes kampányok idején, nem érvényes a megszabott munkaidő, a „fénynap" törvénye, mi több, ott, ahol a munkálatok természete megengedi, lehetővé teszi, még éjszaka, reflektorok fénye mellett is dolgozni kell. Ez a helyes kifejezés: KELL, mivel Goina Gheorghenak, a Szocialista Munka Hősének, a híres-neves Szentannai Mezőgazdasági Termelőszövetkezet elnökének szavaival élve: a mezőgazdaság olyan üzem, amely fölé még nem húztunk tetőt. Ez azt jelenti, hogy a termés minden pillanatban ki van szolgáltatva az időjárás kényének-kedvének. Ahhoz, hogy a természet szeszélyeivel felvehessük a harcot, emberek kellenek, gondolkodó, rátermett emberek, akik képesek áldozatot hozni a célért, a termésért. Ember kell a gépek mellé és ember kell, aki megragadja a kapa nyelét is, a növényápolási teendők idején a mezőgazdasági termelőszövetkezetekben, ember kell, de nem mindenütt van elegendő. Ezért értékes minden munkáskéz, amit fel lehet használni. Ezért értékelik mindenütt oly nagyra az idősebbek hozzájárulását is, amikor sürgetnek a teendők, az olyanok hozzájárulását, akik jóllehet nyugdíjba vonultak már, azért még bírják erővel a munkát. Ez hasznos a mezőgazdasági egységeknek, elsősorban a szövetkezeti és szövetkezetközi hálózatnak, de hasznos a tagságnak is.

Bizony, nem bővelkedik munkaerőben a Fenlaki Mezőgazdasági Termelőszövetkezet sem. Akadtak olykor bökkenők az elmúlt esztendők folyamán is, ha a nagy kampányokra került sor, de olyannyira szembetűnőek, mint az ideiek, még nem. Ennek természetesen oka is van. A termelőszövetkezetbeliek szerint az, hogy a helybeli szövetkezetközi sertéshizlaló komplexum „elhódította" a tagság egy részét a szövetkezettől.

A tényállás meglehetősen bonyolult. Kezdjük talán azzal, hogy a szövetkezet és a kompexum vezetői jó előre megállapodtak abban, miszerint az utóbbi „üzem" csupán azokat a tagokat alkalmazza, azok a szövetkezeti gazdák számára juttat megmunkálásra globális akkordrendszer alapján parcellákat, akikről a termelőszövetkezet lemond. Mert hiszen a szövetkezetközi komplexumnak is szüksége van munkaerőre. Honnan szerezze, ha nem azoktól a termelőszövetkezetektől, amelyek megalakulásához anyagi szempontból is hozzájárultak, amelyek tevékenysége hasznából részesülnek? Azoknak az embereknek a nevét, akiket a közös megegyezés alapján a hizlalda alkalmazott, jegyzékbe is foglalták. Igen ám, csakhogy ezeknek a dolgozóknak a túlnyomó többsége belső munkálatokat végez a komplexumban. Márpedig az „üzem" kiterjedt takarmánytermő területtel rendelkezik, amely jobbára tengerivel van bevetve. Az említett terület több mint hatszáz hektárra tehető. Nyilvánvaló, hogy az ott termő kukoricát is meg kell kapálni, méghozzá idejében és lehetőleg minél többször. A gyakorlat az elmúlt esztendőkben az volt, hogy ehhez a teendőhöz máramarosi illetőségű alkalmi munkásokat fogadott a komplexum. Ebben az esztendőben azonban már újabb módot kerestek a kapálás kérdésének megoldására. Úgy gondolták, hogy olcsóbb, gazdaságosabb számukra, ha az idegenből jött alkalmi munkások helyett a helybeliekhez fordulnak.

— Azokhoz — magyarázza Szűcs András, a hizlalda főkönyvelője —, akik üzemekben dolgoznak a városban. Gondoltuk, hogy munkaidő után szépen megkapálják a kukoricánkat.

Ez ellen nem is lehet senkinek sem kifogása. Mi több: dicséretre méltó az egység vezetőségének az az igyekezete, hogy a növényápolási munkálatok költségeinek csökkentésére törekszik, hiszen a helybeliek számára nem kell fedelet, élelmet biztosítania, ami mindenképpen megkönnyíti a dolgát és a kiadásokat is leszállítja.

Így is történt. A komplexum valóban azokhoz a helységbeliekhez fordult segítségért, akik az üzemekben, gyárakban, városi intézményekben tevékenykednek. A szerződéseket meg is kötötték. Az viszont, ami a gyakorlatban történik, merőben más, mint az, amit a szerződések előírnak. Mert nem az üzemi dolgozók kapálják meg a komplexum földterületén kikelt tengerit, hanem ezek családtagjai, akik valójában téesz-tagok. Még ez sem lenne hiba. Mert miért ne segíthetne családtagjának a téesz-tag, miután a közösben, annak földjén, elvégezte a saját munkáját. Csakhogy nem ez történik. Azoknak jelentékeny része ugyanis, akiknek hozzátartozói a szövetkezetközi komplexumtól vállaltak porciót, hátat fordítottak a téesznek.

Mi mindkét egység sorsát a szívünkön viseljük. Ezért írjuk és valljuk, hogy mindkét helyen meg kell oldani a kapálás gondját. Mégpedig a lehető legrövidebb időn belül, hiszen minden késedelem csak árt a termésnek, csökkenti annak hozamát. Való igaz, hogy a téeszbelieket nem hagyhatja hidegen a komplexum sorsa, amely végső fokon az övék is. De éppen úgy bizonyul igaznak az is, hogy a szövetkezetközi hizlaldának sem érdeke lékezni a termelőszövetkezet tevékenységét, hiszen onnan és más hasonló, környező községekben lévő egységektől nyerte az anyagi erőt, hozzájárulást létrejöttéhez. Az ideális, az elvszerű, a gazdaságos és az ésszerű az volna, hogy a téesz-tagok valamennyien előbb végezzék el a feladataikat a szövetkezeti gazdaságban és csak azután vállaljanak „külön munkát", ne bujjanak gyárban tevékenykedő hozzátartozóik háta mögé a szerződéskötések alkalmával azért, hogy a komplexum vezetőségét tévútra térítsék.

Mindenesetre a következmények aggasztóak. Mármint a téesz számára. Jelenleg nem kevesebb, mint 7—7 hektárnyi porció megművelése jut arra a mintegy 200 aktív tag mindegyikére aki kapálásra vállalkozott. Ez pedig sok. Azok, akik ezekben a napokban a mezőgazdasági termelőszövetkezetben igen nagy gondban vannak a termés sorsa miatt, elmondják azt is, hogy például az elmúlt esztendőben még négyszázan vállaltak megművelésre porciót a szövetkezeti gazdaságtól, joggal vetik fel a kérdést: „hová lett a 200 munkaerő?" Természetes, hogy jobbára a hízlalda földjein kell keresni őket, hiszen a helységből senki sem költözött el.

Fennebb már elmondottuk, hogy a legfőbb „érv", amellyel a sertéshizlaló komplexum magához vonná az embereket, éppen a fizetség. Nagyobb mértékben bővelkednek anyagi javakban, mint a téesz, s ez termelésük jellegénél fogva kézenfekvő. Míg a tavalyi csövestengeri átválogatásáért is átlagban 50 lejes napidíjat fizetnek. Az történt ugyanis, hogy a gondatlan gazdálkodás miatt a tengeri egy része befülledt, megpenészedett. Mert milyen módszereket is alkalmaztak a vállalatnál a kukorica tárolásában? Azokat a mennyiségeket, amelyeknek nedvességtartalma magasabb volt a meghatározott szabványnál, fóliákkal takarták le. Így aztán egy részük tönkrement. További, szárazabb mennyiségeket — mondják a helybeliek — fedetlenül hagytak s megáztak. Most aztán válogatnak. S mivel válogatni is érdemes, mennek oda is a téesz-tagok. Mi több, nem csupán az aktívak, az egészségesek, hanem az öregségi és betegségi nyugdíjat élvezők is.

— Tudják, hogy mi a helyzet nálunk? — kérdezte Ciumău Ioan farmvezető. — Az a 190—200 aktív tag, aki porciót vállalt és konvencionális normával is dolgozik a téeszben, biztosítja a jövedelmet önmaga, valamint 800 nyugdíjas számára.

Érthetetlen, s némileg nem is egészen korrekt az az álláspont, amelyre a tagság egy része helyezkedett. Nem azt akarjuk szorgalmazni, hogy akinek számára egészsége lehetetlenné teszi a munkát, feltétlenül bekapcsolódjanak a termelésbe. Azzal azonban feltétlenül egyet kell értenünk, amit a téesz vezetősége, aktív tagsága mond: „ Ha már bekapcsolódnak a munkába, bár senki sem kényszeríti őket rá, senki sem igényli ezt tőlük különösebben, akkor álljanak csatasorba elsősorban itt, mellettünk, ott, ahonnan a jövedelmük alapvető és állandó részét élvezik. Ha másért nem, hát becsületből, emberségből! Mert elsősorban itt a helyük".

A tagság lelkiismeretesebb, értelmesebb, gondolkodó rétege megérti ezt. Úgy tájékozódik, hogy a téeszre mindig számíthat. Akkor is például, amikor jövőre majd a háztáji parcellákat kimérik!

Ciucifara Vasile például azt mondta:

— Kezdetben én is gondoltam egyet és elfordultam a téesztől. Bevallom őszintén csábított a kereset. Mentem és csináltam a komplexumban amit kellett. Aztán elkezdtem gondolkozni. Rájöttem, hogy ezzel a magatartásommal nem csupán a szövetkezetnek fordítottam hátat, hanem saját fiamnak is, aki a téeszben gépkocsivezető. Hát lehet ezt? Foglam magam és visszatértem a téeszhez. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ha időm megengedi, ne támogatnám a szövetkezetközi komplexumot is.

Boatáék portáján kopogtatunk, a 278-as házszám alatt. Mária néni a ház asszonya fogad. Megkérdeztük: miért hagyta el a téeszt? Előbb a betegségére hivatkozik, de nem tagadja, hogy kapál a hizlalda földjén. Azt mondja, segített a férjének.

— Ez érhető, de miért nem segített a téesznek is?

— Nem birom én már a munkát. Csak akkor kapálgattam, amikor az ebédet vittem az uramnak. Egy kicsit. Vagy két sort. Árt nekem a nagy meleg, a nap.

Érdekes, hogy állításából azt a következtetést vonhatjuk le, miszerint éppen délidőben, a legnagyobb hőségben fogta meg a kapa nyelét, amikor a nap heve a legnagyobb mértékben ártalmas a szervezetre. A teljes valóság azonban korántsem ez. Később önmagát cáfolja meg, amikor ennek homlokegyenest az ellenkezőjét magyarázza, azt, hogy inkább csak reggelenként járt kint a határban. Márpedig reggelenként aligha ebédelnek!

Boata gazda idén hagyta ott a gazdaságot és szegődött őrnek a hizlaldához.

— Mi késztette erre a lépésre?

— Az, hogy véleményem szerint megkárosítottak 176 kiló csöveskukoricával. Legalább is számításom szerint. Nem is szóltam senkinek, nem reklamáltam. Elszegődtem a komplexhez.

Hát ezért! Százhetvenhat kiló kukoricáért fordított hátat Boata gazda a közösnek, élete egy részének, többéves kitartó munkájának.

Aztán vannak másfajta emberek is, akiket nem a sértett önérzet fordított el a szövetkezettől, hanem a mohóság, az önzés.

Nikics Todica például — saját bevallása szerint — nem képes megművelni még a háztájiban lévő földjét sem. Mégis vállalt porciót a hizlaldától.

— Ki fogja megművelni? — tettük fel a nagyon is indokolt kérdést.

— Másokkal kapáltetom meg.

— Mit ad nekik ellenszolgáltatásként?

— Egy kis lisztet, szalonnát, ezt, azt, ami a háznál akad.

— Nem lenne kifizetőbb azoknak a „másoknak", akik a „maga földjét" kapálják, hogy saját nevükre vállaljanak porciót a komplexumtól? Úgy tudjuk, mindenkinek annyit adnak, amennyit csak kér.

— Nem tudom...

Hát higgyen valaki neki, ha lehet! Ám tegyük fel, hogy valóban másokkal műveltetі meg az általa felvállalt porciót. Erre is van a szótárban kifejezés, amely hála pártunk tanításainak, harcunknak, győzelmünknek, a gyakorlatban már szinte ismeretlenné vált. Ez a szó a következő: „Kizsákmányolás".

Kérdés, hogy a két változat közül melyiket vállalja Nikics Todica.

Vagy ott van tőszomszédja, Miloszáv Erzsébet. Arról akart meggyőzni bennünket, hogy a 2 hektárnyi porciót a leánya és a veje vállalta. Papíron lehet, de a valóságban?

— A leánya hol dolgozik?

— Az aradi Készruhagyárban.

— Természetesen két műszakban.

— Igen.

— Aztán mikor jár ide kapálni Fenlakra?

— Ő nem jön, csak a vejem.

— A vő mivel foglalkozik?

— Vasutas. Forgalmi tiszt a vinga; állomáson.

— Akkor ő tizenkettő-huszonnégyezik. Ez a szolgálat a vasútnál. Tizenkét óra munka, huszonnégy szabadidő.

— Igen, így dolgozik.

— Így mikor jut ideje kapálni?

— Szombatonként jön.

— Feltéve, ha nem szolgálatos.

— Igen.

— Vallja be őszintén, ilyenformán hány hónapig tartana a vejének, ameddig a 2 hektárt egyszer is megkapálja?

Erre már nehéz válaszolni, olyannyira, hogy Miloszávné le is mond a hiábavaló magyarázatról. Annál beszédesebbek a tények. Mármint az, hogy a téesz vezetősége kapálás közben találta a közelmúltban is a komplexum földjén.

Határozatlan emberek. Vajon hogyan vélekednek róluk a téesz-tagok, azok, akik helyettük is vállalják a munkát, a dolgok igazi nehezét. Ugriu Felicia például Nikicsné és Miloszávné szemébe mondja, hogy bár egymaga erejéből két gyermeket is nevel, mégsem vitte volna rá a lelkiismeret, hogy hátat fordítson a téesznek, amely hosszú éveken keresztül a megélhetést biztosította számára.

Amint már fennebb is jeleztük, a helyzet igen bonyolult. Megoldást kell találni arra, hogy mindkét egységnél idejében, a lehető legjobb körülmények között végezzék el a növénygondozást, a kapások művelését. Ezért javasoljuk, hogy a mezőgazdasági termelőszövetkezet, valamint a komplexum vezetősége üljön le ismételten és beszéljék meg közös dolgaikat. Számításba kell venni azt, hogy nem csupán a fenlaki mezőgazdasági termelőszövetkezet hozzájárulásával alakult meg a komplexum, hanem ahhoz több más gazdaság is tartozik. Miért ne járulnának ezek is hozzá eleven munkaerővel, az összetorlódott feladatok teljesítéséhez. Aztán idegeneket is lehet alkalmazni, annál is inkább, mert erre a komplexumnak sokkal nagyobb lehetősége nyílik, mint a mezőgazdasági termelőszövetkezetnek. Ez lenne a helyes, az ésszerű, az egyedüli megoldás, amely mindenkinek hasznára válik.

KÁSA JÁNOS
KOVÁCS SÁNDOR

E héten vetítik

Az utolsó töltény

A Tiszta kézzel-t a közönség és a kritika is — szerencsés találkozás — az elmúlt év legnagyobb hazai filmsikerei közé sorolta. A sorozat folytatása, AZ UTOLSÓ TÖLTÉNY anélkül, hogy művészileg az első rangjára emelkedne, nem okoz csalódást.

Emlékszünk még a záró képsorokra? Miclovan felügyelő ártalmatlanná teszi a bandítákat, de ez életébe kerül. Utolsó töltényét már nem tudja kilőni. A harc folytatása, a rend, az emberek biztonságának megvédése, társára, Romanra vár.

A kommunista Roman vállalta a felügyelő szerepét, ami pártfeladatként már tudatában van: „tiszta kézzel" — nem elegendő! Alaposan megtanulta mesterségét — ebben sokat köszönhet Miclovannak, a zseniális profinak, aki előtt világos, hogy a vérszemet kapott fosztogatók, fegyveres banditák elleni küzdelemben, a forradalmi vívmányok megvédésében a rendőrségnek a munkásság nyújthatja a legértékesebb támogatást.

1946 tavaszát idézik a filmkockák. Elesedik az osztályharc, szabotázsakciók zavarják a gazdasági élet helyreállítását. A moldovaiaknak élelmiszert szállító vonatra lecsapó fegyveres csoport támadása, a tüntető munkások elleni merénylet már politikai jellegű, nagyonis pontosan elökészitett orvtámadás. Nem néhány emberélet forog kockán, hanem ennél sokkal több: a béke, a nyugalom, végsősoron az ország jövője. És ennek érdekében szükség van Roman szakmai tudására, kommunista elszántságára.

TITUS POPOVICI és PETRU SĂLCUDEANU forgatókönyve ezúttal kizárólag a cselekmény dinamizmusára, sűrítésére épült. AZ UTOLSÓ TÖLTÉNY szigorú értelemben vett akció-film (a Tiszta kézzel csak részben volt az), pillanatnyi lazítás nélkül. A szcenárium most kevés figyelmet fordít a főhös lélekrajzára, cselekedetének belső motivációjára. SERGIU NICOLAESCU rendező nem élt a kínálkozó lehetőséggel és ezzel éppen attól a többlettől fosztotta meg alkotását, ami az első részt az átlagon felüli filmek fölé emeli. A környezetrajzban viszont remekel Nicolaescu. A háború utáni Bukarest atmoszférája egyáltalán nem diszletizű, kitűnőek az epizódszereplők is. De a keresett látványosság, a műfaj sablonjai olykor nagyon kísértenek. A szükségesnél több petárda robban, a pirotechnikai megoldásokból, lövöldözésből, vendéglői verekedésből kevesebb — hatásosabb lett volna. S még valami: a kolostori jelenet, az álcázott szerzetesek, az embervadászat túlexponált, szerkezetileg is „kilóg" a filmből.

AZ UTOLSÓ TÖLTÉNY hibái ellenére is telt házat vonz. Mellette szól elsősorban a szerencsés témaválasztás, a pergő cselekményvezetés és nem utolsósorban a pompás színészi alakítások sora. ILARION CIOBANU Roman felügyelője feledtetni tudja a Tiszta kézzel emberi gyengéiben is rokonszenves Miclovanját. Talán legjobb filmszerepét játssza. Gesztusaiban, járásában eszményi megformálója a szcenárium kívánta hősnek. Még az sem zavar, hogy kalapját — akár a harmincas évek detektív filmjeiben — még az irodában is viseli.

Partnerei közül AMZA PELEA, GEORGE CONSTANTIN, SEBASTIAN PAPAIANI nevét emelném ki.

ALEXANDRU DAVID mozgékony kamerája a közelképekben remekel. A film a kor levegőjével telített és a közönség minden rétegének jó szórakozást ígér.

PUSKEI PÉTER

Nem élhetek muzsikaszó nélkül

Az előadás egyik jelenetében: Erdős Irma és Csorba András (MARX JÓZSEF felvétele)

Nincs kimutatásom arról, hányadszor játszották Aradon Móricz Zsigmond vígjátékát. Sokadszor, az bizonyos. Móricz neve-e, a műfaj, vagy a vásárhelyi színház hírneve — vagy mindez együttesen — vonzott telt házat a pénteki előadásra, nehéz lenne megmondani. A „minden jegy elkelt" híre mindenképpen „forró" színházi estre engedett következtetni.

És reményeinkben egyáltalán nem csalódtunk. A HUNYADI ANDRÁS rendezte előadás megcsillogtatta a darab minden erényét. Könnyed, derűs, mulatságos történet a Nem élhetek muzsikaszó nélkül. A móriczi életmű szellemében nézve azonban a napokig mulatozó földbirtokos és társasága már az Üri muri hőseinek sorsát vetítik előre.

A Nem élhetek muzsikaszó nélkül-ben nincs rossz, megjátszhatatlan szerep, s az előadáson valóban csattantak a párbeszédek szellemes poénjai, remekül érvényesült a helyzetkomikum és a színészi tehetség. CSORBA ANDRÁS, ERDŐS IRMA, B. KÓSZEGI MARGIT érdemes művész, SZABÓ DUCI, BÁNYAI MÁRIA, VARGA JÓZSEF — és külön is emeljük ki: a fiatal BORBÁTH OTTILIA, KÁRP GYÖRGY, LŐRINCZY ILONA és a többiek felszabadultan, nagy kedvvel játszottak, mindenképpen megérdemelten kapták a vastapsot.

(Apropó, vastaps. Sok jó előadást láttunk már Aradon, de vastapsnak sajnos, csak ritkán lehetünk tanúi. Nem tudom, más hogy van vele, de számomra a színházi élmény fontos összetevője a telt nézőtér — és a színészi teljesítmény elismerése. Még akkor is, ha nem zenés vígjátékról van szó.)

J. GY.

Zenei figyelő

Az aradi szimfonikusok júniusvégi hangversenyét a kitűnő nyugatnémet vendégdirigens, HORST WALTER vezényelte. Közreműködött JULIEN MUSAFIA zongoraművész (Egyesült Államok).

Gluck nyitánya, az Iphigenia Aulisban, kellemes meglepetés volt mindannyiunk számára. Egyrészt mert nagyon rég nem tűzték Aradon műsorra, másrészt, mert nagyon szép előadásban hallhattuk. A téma drámaiságának fokozása, a széles melódiavezetés, az intenzitás megfelelő adagolása a dirigensi koncepció legfőbb erényei közé tartoztak. Mindezek, remek zenekari érzékkel párosulva, méltó sikeres produkciót eredményeztek.

Liszt Esz-dúr zongoraversenye a mindig nagy előszeretettel játszott virtuóz zenedarabok egyike. Szívesen tűzik műsorukra, főleg a fiatal zongoraművészek, hiszen a versenymű kiváló alkalmat nyújt a technikai tudás bizonyítására, a rátermettség igazolására. Talán ezért is, sok esetben a technikai bravúrok közepette elsikkad a mondanivaló lírai emelkedettsége, s ezzel a mű sokat veszít igazi szépségéből. Julien Musafia előadásában egyformán élvezhettük a versenymű virtuóz és lírai megoldásait. Talán az első tétel sodrása kissé mesterkéltre sikerült, de a művész idejében megtalálta az egyensúlyt, s ezt meg is tartotta mindvégig. Feltűnően jó manuális technikával rendelkező zongoraművészt ismertünk meg személyében, aki kiváló érzékkel találja meg a tolmácsolt mű igazi hangulatát. A produkció sikeréhez tevékenyen járult hozzá a nagyon jó formában lévő zenekar. A szólóhangszerrel egyenrangú társként, valóban beszélgető partnerként szerepelt, s ez nemcsak a zenekari tagok figyelmes játékának, de a dirigens helyes koncepciójának is köszönhető.

1803 április 5-én mutatták be a Theater an der Wienben Beethoven II. szimfóniáját. A siketség akkor már elkerülhetetlen volt számára, mégis ebben a szimfóniában a legmélyebb emberszeretet és optimizmus hangján szólal meg a szerző. Romain Rolland így ír erről a periódusról, „...Beethoven áhítja a boldogságot. Nem tud belenyugodni abba, hogy szerencsétlenségét végérvényesnek tekintse. Gyógyulni akar, szeretni akar. Lelke reménnyel van tele..." Ez a remény itatja át a szimfóniát, teszi igazán széppé, csillogóvá. Bár még nem tartozik a valóban nagy Beethoven-szimfóniák közé, felépítése, hangszerelése előreveti az elkövetkezendő művek páratlan szépségét, monumentalitását.

Az aradi előadás igyekezett tartani magát a hagyományokhoz, és egyes részleteiben meg is közelítette a művet. A második tétel elmélyült lírai tolmácsolása például feltétlenül dicséretet érdemel. Kár, hogy a mű egysége nem valósult meg teljesen. A tételek közötti határvonal merevsége, zártsága okolható talán, hogy nem érezzük át úgy a muzsikát, ahogy arra elkészülünk.

PÁVAI GYULA

Megyei híradó

■ Vasárnap délután Petriș község művelődési otthonában zajlott le az agitációs művészbrigádok e hétre tervezett versenye.

Elsőként a héttagú soborsini brigád lépett fel Dicsőség a munkának című műsorával. Szövegét Cîndea Bujor és Dehelean Constantin írta. A birkisiek az Ilyen az élet falunkban című műsorral (szövegíró Gălătanaru Pandele) váltották ki a közönség tetszését. Mind a tizenhárom fiatal brigádtag mozgást, életet vitt az előadásba.

A helybeliek nyolctagú agitációs brigádja bizonyult legérettebbnek. Műsoruk sikeréhez hozzájárult a követelményeknek megfelelő szöveg is (írója: Nicula Avram).

Mindhárom brigád műsorára jellemző, hogy hatékonyan szólaltatták meg a társadalmi-gazdasági élet közérdekű problémáit. Szó esett a községgazdálkodási akciókról, a nyári mezőgazdasági kampány megszervezéséről, azokról a községi néptanácsi képviselőkről, akik a Jó szocialista tulajdonos, gazda és termelő mozgalom szervezői. Persze, a rossz gazdák kipellengérezése sem maradt el. Név szerint bírálták a hibázókat, a munkafegyelem megsértőit.

■ Vasárnap délután rendezték meg Sebesen a népdal, népi tánc és népviseleti fesztivál zónadöntőjét, a verseny községi szakaszaiban kitűnt együttesek részvételével. A seregszemlén a legjobbaknak bizonyultak a craivai és hășmași vegyes táncegyüttes, a kiszindiai férfi tánckar, a sebesi népi zenekar, valamint Bulzan Letiția sebesi szólóénekes.

K. J.

Sokoldalú ember

(Folytatás az I. oldalról)

teit, aztán ősrégi, az öregektől jól ismert dalokat énekeltek, a színpad pedig élőképhez hasonlított.

— Csodálatos ember a mi orvosunk. Mindenhez ért — mondta az előadás végén két néző. — Milyen nagyszerű műsort rendezett!

— Emlékszel Dan Tărchilă Cetatea de piatră című darabjára? Milyen jól alakította Mihai Viteazult!

Meg akartam ismerni. Azonnal alkalmam nyílott rá. Éppen akkor jött le a színpadról a kultúrotthon udvarába. Kezet nyújtott, bemutatkozott: Bîrnețiu Szigorúnak, komolynak az utolsó divat szerint öltözöttnek képzeltem, de az előttem álló ember nem ilyen volt: nagyon fiatal, akárcsak egy nagyobb diák. Még rajta volt a színpadi öltözet. Azonnal körénk gyűlt az egész színjátszó csoport. „Hiteles" szakvéleményt akartak hallani. Mikor megtudták, felugrottak örömükben. Ő azonban figyelmesen nézett rám, még a mozdulataimat is követte mintha kérdezni szerette volna: őszinte vagy?

— Az utolsó líceumi osztály és az első egyetemi év között rövid amatőr színjátszó tanfolyamot végeztem. Ez kellette föl színház iránti érdeklődésemet. Tanulmányaim miatt a diploma megszerzéséig nem hódolhattam ennek a szenvedélynek. Ezután akarom megvalósítani a falumbeliekkel együtt.

A falu utcáin folytattuk a beszélgetést. Megtudtam, hogy egy hagyományos népszokást, a fonót akarja megelevenítení a színpadon. A próbákat késő estig tartották, de írott szöveg nélkül. Lányok, fiúk, öregek, 16 és 70 év közötti falusiak improvizálták a szöveget. Ő kiválasztotte a lényeget, amennyi belefér az előadásra szánt időbe. Ennek köszönhető, hogy az Arad Megyei Folklóristák és Etnográfusok Egyesületének megalakulásakor őt is ott találtam az Állami Színház Stúdió termének színpadán.

Úgy ismeri a községet és a hozzá tartozó falvakat, Păiușeni-t és Vășaiat, mint a tenyerét. Nap mint nap ugyanazokon a helyeken járkálva sok mindent észrevett: ott, a dombon egy nádfedelű öreg házat és egy faeket; Păiușeni-ban egy darócványolót vagy egyéb háziipari eszközöket. Maholnap eltűnnek és a következő nemzedékek nem fogják tudni, hogyan éltek az elődeik. Ezért javasolta, hogy muzeális kiállítást nyissanak a malom mellett, a község központjában. Vasile Rusu, községi bíró meghallgatta a javaslatot. Azóta a falusiak naponta hoznak régi tárgyakat, amelyeket a fiatal orvos egy kutató türelmével rendezget.

— Hogyan egyeztethető össze az orvosi gyakorlat ezzel a sokoldalú közéleti tevékenységgel?

— Kiegészítik egymást. Ha elfáraszt a sok vizsgálat és kezelés, pihentetnek a próbák. Onnan pedig nem egyszer a betegekhez rohanok. Éjjel úgy alszom, mint a bunda — ha föl nem kelkenek egy-egy sürgős eset miatt. Reggel mindent elölről kezdek. És nagyon érdekes.

Miután a népviseletparádén ismét ott láttam Bîrnețiu Florian doktort — hála mögött a fonó szereplőivel, az asszonyok guzsallyal, a férfiak szemükre húzott kalappal, helyi népviseletben — kötelességemnek éreztem, hogy leírjam róla a fenti sorokat.

Az RKP KB 1971 novemberi plenárisának szellemében

Még közelebb az élethez

Évvégi megbeszélések a tanügyi káderek ideológiai oktatásában

Iskoláink többségében befejeződött a tanügyi káderek ideológiai oktatása. A propagandisták elkészítették jellemzéseiket — tanítóinknál, tanárainknál, mint ismeretes, a fokozatok megítélésénél, az előléptetéseknél, figyelembe veszik a társadalmi munkát és az ideológiai felkészültséget is — alapszervezeti bürók pedig immár a tanulságokat is levonhatják, hogy még alaposabban készülhessék elő a következő tanulmányi esztendőt. Minden bizonnyal a kommunisták közgyülésein sor kerül majd az eredmények felmérésére, hiszen azok közvetlenül befolyásolják az egész oktatói nevelői folyamatot. Nicolae Ceauşescu elvtárs júliusi tézisei, az RKP KB 1971 novemberi plenárisának dokumentumai, a kommunista életmód új erkölcsi normatervezete gyümölcsöző légkört teremtett egész esztendőben az ideológiai megbeszélésekhez, s már az iskolai év folyamán több helyütt meggyőződhettünk arról, hogy a tanügyi káderek fokozott figyelmet fordítanak az ideológiai kérdésekre. Ehhez az is hozzájárult, hogy a propagandisták az iskolai pártalapszervezetek irányításával körültekintően választották ki a vita alá bocsátott témákat, s így az évvégi megbeszélések is — a megye iskoláiban — változatos témakört ölelnek fel. Nagyon helyesen szóba került a tanügy fejlődése (Zimándújfalu), pártunk és államunk külpolitikai alapelvei (Kürtös); többhelyütt a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom építési programjának gazdasági-társadalmi vetületeivel foglalkoztak. A székesúti, két pécskai, vingai, zimándújfalusi, iratosi, kürtösi megbeszélések tanulságai alapján elmondhatjuk, hogy nemcsak a jelenlét volt jó év közben és az utolsó értékelő megbeszéléseken, hanem a kibontakozott vita is megfelelő színvonalon folyt le, s a propagandisták érdeme, hogy a felvetett kérdésekhez az oktatási év záróakkordja alkalmával minden egyes tanügyi káder hozzászólt. Egyes helyeken, így Tóth Mária, a Pécskai 2. számú Líceumban, Lemic Viorel és Toma Vasile, a Kürtösi Líceumban többször is szót kértek s a legújabb pártdokumentumok szellemében, a sajtó, legfrissebb híradásainknak ismertetésével emelték a megbeszélések színvonalát. Külön ki szeretnénk emelni Raicovici Atanasie (Pécskai 1. számú Líceum) tanító és Moldován János (Pécskai 2. számú Líceum) tanár, valamint Peiţa Vasile (Kürtösi Líceum) propagandistákat, akik nagy hozzáértéssel készültek az eseményre, s kérdéseikkel, kompetens irányításukkal hozzájárultak a vizsgának számító megbeszélések sikeréhez. De dicséretet érdemel Zaharia Elena (Iratos), Filip Valentin (Székesút), Piroska István (zimándújfalu), Ciortig Elena (Vinga) is, hiszen, ismételjük, mindenütt sikerült aktivizálni az összes részvevőket. Vingán egyébként, nagyon helyesen, a társadalomtudományi kabinetben tartották meg az oktatási év zárását, s hadd említsük meg, hogy itt sikerült ünnepi jelleget biztosítani az eseménynek.

Az RKP KB 1971 novemberi plenárisa, mint ismeretes, intézkedéseket jelölt meg az iskolai társadalomtudományi oktatás javítására. A határozatok szellemében iskoláink döntő többségében hamarosan társadalomtudományi kabinetteket hoztak létre, melyeknek célja többek között a tanügyi káderek ideológiai oktatásának segítése is. Nem mehetünk el tehát szó nélkül amellett, hogy csupán Vingán tartották a zárószemináriumot a társadalomtudományi kabinetben, s amellett sem, hogy egyetlen iskola oktatási körében sem használtak az utolsó megbeszélésen szemléltető eszközöket. Bírálható az is, hogy bár az elméleti kérdéseket mindenütt megfelelő mélységgel tárgyalták, általában kevésbé kötötték ezeket az élet hétköznapjaihoz, napjaink valóságához. Elvártuk volna, hogy ne csak utalások történjenek helyi példákra, hanem a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom építésének kérdései közelebb kerüljenek az élethez, a község, a helyi termelőszövetkezetek és gazdasági egységek, a megye valóságához. Mintahogy azt is, hogy a felszólalásokban több utalást halljunk arról, hogyan alkalmazzák a tanügyi káderek az ideológiai ismereteket az oktató-nevelői folyamat hétköznapi gyakorlatában, mit jelentett az RKP KB ideológiai plenárisa az oktatás tartalmának emelése szempontjából.

A tanügyi káderek ideológiai oktatásának záróakkordja a megye iskoláiban ezekben a napokban tovább folyik. Az RKP KB legutóbbi plenárisából fakadó feladatok megoldása feltételezi, hogy az elkövetkező esztendőkben még fokozottabb figyelmet fordítsunk a tanítók és tanárok ideológiai képzésére. Az iskolai pártalapszervezetekben sorra kerülő elemzések minden bizonnyal tovább tökéletesítik majd a képzés formáit és módszereit, hozzájárulnak majd ahhoz, hogy az ideológiai oktatás még nagyobb segítséget nyújtson a pedagógusok munkájához.

PRINCZ PÁL
KILIN SÁNDOR

Élre tör-e Nagylak?

Eltelt az esztendő fele. Ilyenkor még nehéz jóslásokba bocsátkozni, megkísérelni a ranglista összeállítását, latolgatni, melyik város ér el helyezést megyei, esetleg országos viszonylatban a hazafias versenyben. A nagylakiaknak eddig még egyszer sem sikerült az élre törni. Az akarat, a jószándék megvolt, csupán eredményeik nem jogosították őket arra, hogy helyezést érjenek el. De ami késik, nem múlik. Ami nem sikerült eddig, sikerülhet ezután. Sőt, lehet, hogy éppen idén.

A napokban ezekről a kérdésekről beszélgettünk Gubik Istvánnal, a városi néptanács végrehajtó bizottságának alelnökével, aki derülátóan nyilatkozott a hazafias versenyben elért eredményekről.

— Ne tekintsék önelégültségnek, nagyképűségnek, ha azt mondom, hogy ha idén nem érünk el helyezést, akkor sosem. Én nagylaki születésű vagyok, itt nőttem fel, de higgyék el, még sohasem öltött olyan méreteket városszépítési akció, mint ebben az évben. Nem mondtunk le a hazafias verseny hagyományos akcióiról — zöldövezetek, virágágyások létesítése, facsemeték ültetése, ároktisztítás stb. — de igyekeztünk olyan jelentős munkálatokra összpontosítani az erőket, melyek gyökeresen megváltoztatják a városképet, s újabb lépést jelentenek az urbanizálódás felé.

— Konkrétan miről van szó?

— Az út- és járdahálózatról. Amikor várossá nyilvánították Nagylakot, egyetlen utcája, a főutca volt aszfaltozott. A képviselők több alkalommal is felvetették e kérdést: milyen város az, amelyben esős időben térdig érő sárban kell közlekedni? Javaslatok, vállalások hangzottak el, mérlegelték a lehetőségeket, s munkához láttunk. Csupán ebben az esztendőben 4 000 négyzetméter járdát korszerűsítettünk, aszfaltoztunk. A mozi utcáját — az illetékesek sajnos, még mindig nem hagyták jóvá az utcák névjegyzékét, s így

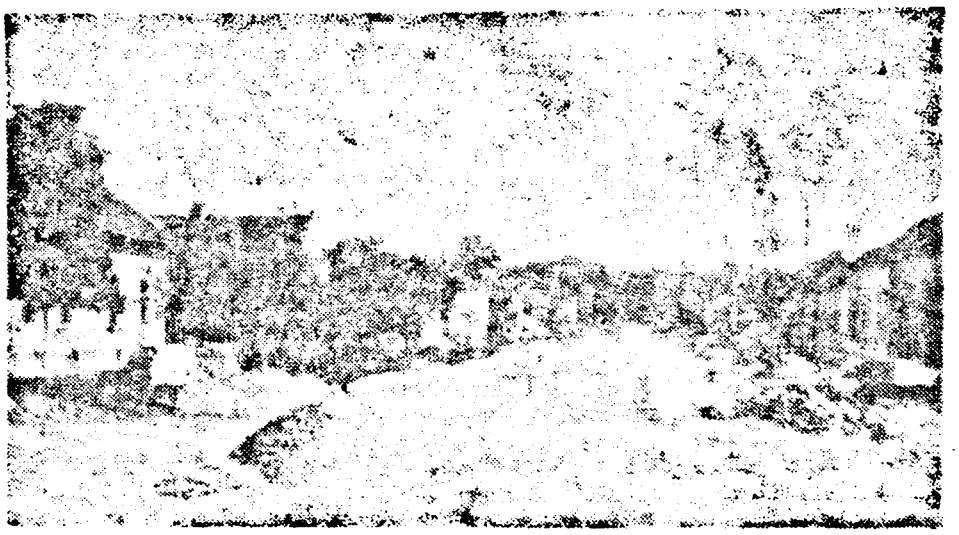

Ilyen volt...

...ilyen most a mozi utcája

Nagylak város utcái névtelenek. — teljesen felújítottuk. Az egykori gidres-gödrös utcából bármely nagyvárosba is beillő utat varázsoltunk. 600 méter hosszúságban már végeztünk a munkálatokkal, s a hátralévő 460 méteren is befejezzük a korszerűsítést, hazánk felszabadulásának évfordulójáig. Külön hangsúlyozni szeretném a Viile vechi néven ismert negyed lakóinak kiemelkedő teljesítményét. Saját erőből egy kilométer hosszú kövezett utat építettek. Még nem rendelkezem pontos adatokkal, annyit azonban elmondhatok, hogy csupán az útépítési munkálatoknál több százezer lejt takarítottunk meg.

— Alelnök elvtárs, mire alapoz, amikor helyezésre számít?

— Tényekre. Megdönthetetlen tényekre. Úgy vélem, elegendő, ha csak két számadatot idézek. A verseny első szakaszára vonatkozó vállalásunk 1,9 millió lej értékű hazafias munka elvégzése volt. Ezzel szemben május 1-ig több mint 5 millió lej értékű önkéntes munkát teljesítettek honpolgáraink. S hol van még az év vége? Ami pedig a szép városképet illeti, hát arról bárki meggyőződhet.

Mi is meggyőződtünk. Valóban szembetűnő a változás. Ma bátran elmondhatjuk erről a határmenti településről, hogy a rózsák városa. Az utakat szegélyező virágágyásokban megszámlálhatatlan, szebbnél szebb rózsató pompázik, a tiszta, gondozott utcák, a frissen tatarozott középületek, takaros lakóházak, az egyre korszerűsödő üzlethálózat valóban városi külsőt kölcsönöz Nagylaknak. De nem zárhatjuk sorainkat anélkül, hogy ne említenénk meg azokat is, akik olyanná tették a várost, amilyen. S az alelnök mintha csak kitalálta volna gondolatunkat. Arra kért, hogy feltétlenül említsük meg Chicin Iulian, Lehotzki András, Rózsa András képviselők, Cicel Ioan, Sîrb Dimitrie, Jágyi József, Linguţ Dimitrie, Varga István, Cotoraci Gheorghe honpolgárok nevét, a líceum diákjainak hozzájárulását.

Mint előljáróban is hangsúlyoztuk, nehéz lenne választ adni arra a kérdésre, hogy helyezést nyer-e vagy sem Nagylak. De ettől eltekintve dicséretet érdemelnek szorgalmukért s mi szívből kívánjuk, hogy végre Nagylak is az élre törjön.

SCHIFF LÁSZLÓ

Az olvasó kérdez — a jogász válaszol

Ilj. D. Mátyás (Pécska II. 536 szám) érdeklődik, hogy miért csökkentették állami társadalmi betegnyugdíját és miért kell visszafizetnie 576 lejt a Bihar megyei állami nyugdíjhivatalnak?

Olvasónk leveléből kitűnik, hogy a 27/1966. számú állami társadalmi biztosítási nyugdíjazásról szóló módosított törvény alapján a Bihar megyei állami nyugdíjhivatal havi 583 lej betegnyugdíjat állapított meg részére, melyet hónapokon át folyósított is, majd ez év áprilisában egy új döntést hozott, amivel olvasónk betegnyugdíját havi 439 lejre csökkentette, s ugyanakkor kötelezte 576 lej különbözet visszatérítésére.

Az említett törvény 43. szakasza alapján a nyugdíjat az erre hivatott szerv döntés alapján állapítja meg. A döntés ellen az elégedetlen fél felfolyamodással fordulhat az illető megye Munkaügyi Társadalombiztosítási Igazgatósága mellett működő Felfolyamodási Bizottságához. A felfolyamodás benyújtásának határideje 60 nap, mely a döntés kézbesítésétől számítódik. Ha a felfolyamodás nem történik meg, a döntés végleges marad. Azonban a végleges döntések is felülvizsgálhatók, ugyanis a törvény 44. szakasza kimondja ezt.

Valószínű, olvasónk esetében is tévedés történt, és ezért ez év áprilisában a felülvizsgálás után — mely hivatalból indult meg — a Bihar megyei állami nyugdíjhivatal új döntést hozott, melyben betegnyugdíját havi 439 lejben állapította meg, s az indokolatlanul folyósított és felvett 576 lej visszatérítésére kötelezte.

Megjegyezzük még, hogy a különbözet visszatérítését a már említett törvény 49. szakasza szabályozza, mely szerint az illetékes nyugdíjhivatal azt a nyugdíjast, aki valamilyen ok folytán nagyobb nyugdíjat élvezett, mint amennyire jogosult, egy döntés alapján a különbözet visszatérítésére kötelezheti, de legtöbb tizenkét hónapra visszamenőleg.

A fentiek alapján olvasónknak azt válaszoljuk, hogy a Bihar megyei állami nyugdíjhivatal a törvényes rendelkezések figyelembe vételével járt el, amikor új döntést hozott. De hogy miért csökkentette betegnyugdíját, nem áll módunkban kivizsgálni, mert a dosszié Nagyváradon van.

A döntés ellen viszont — ha úgy gondolja, hogy tévesen csökkentették betegnyugdíját — abban az esetben, ha a kézbesítéstől számított 60 napon belül nem támadta meg felfolyamodással, még mindig élhet a felülvizsgálati kérelem lehetőségével.

PÁPAY SÁNDOR,
az Arad megyei ügyészség ügyésze

1973. június 26.

Kedd

Napkelte 4.32, napnyugta 20.04 órakor. Az évből eltelt 177 nap, hátra van még 188.

Költözik a... megálló

A közúti közlekedés rendszere mindenütt csomópontokra épül. Csomópontokra, mert ezek megkönnyítik az utasok dolgát — a csatlakozást, az átszállást, a különböző vonalszámú, de részben azonos útszakaszon közlekedő járművek használatát stb. Országos viszonylatban úgyszólván csak városunkban, Aradon, tapasztalhatjuk a közúti közlekedés oly arányú szétforgácsolását, hogy az már komoly gondot okoz a közönségnek. Példálózzunk: akik „például" Mikelakára utaznak — a többi között — használhatnak a 6-os és a 8-as vonalszámú buszokat. Csakhogy a város központjában (Állami Színház, Astoria szálló), ahol megáll az egyik, nem áll meg a másik. Hogy miért kell a 8-asnak éppen a színháznál megállnia és nem a szállodánál, ahol a 6-os is stoppol? Mert így bonyolultabb!

Másik furcsa jelenség: unos-untalan változtatják a megállók helyét, attól eltekintve, hogy itt-ott megszüntetnek egyet-egyet, amelyet aztán később ismét hatályba helyeznek. Legutóbb például a Grădiște irányában közlekedő buszoknak a volt Podgoria állomás közelében lévő megállóját tolták közelebb a város központjához mintegy 20 méterrel. Lehet, hogy így a megálló jobb helyen van, csakhogy azt az utasok nem tudják. Azt sem, hogy helyet változtatott, mert ezt semmi sem jelzi. Innen a kocogó-verseny, amelyet a régi helytől az újig folytatnak az utasok, ameddig a beállott körülményt meg nem szokják.

Hát ez van! Ezért mondjuk a Közúti Szállítási Vállalat illetékeseinek is, nemcsak az utasoknak: TANULJUNK MEG KÖZLEKEDNI! Itt az ideje...

(—aj—)

Tájékoztató

Szerkesztette BÁLAJ KATALIN

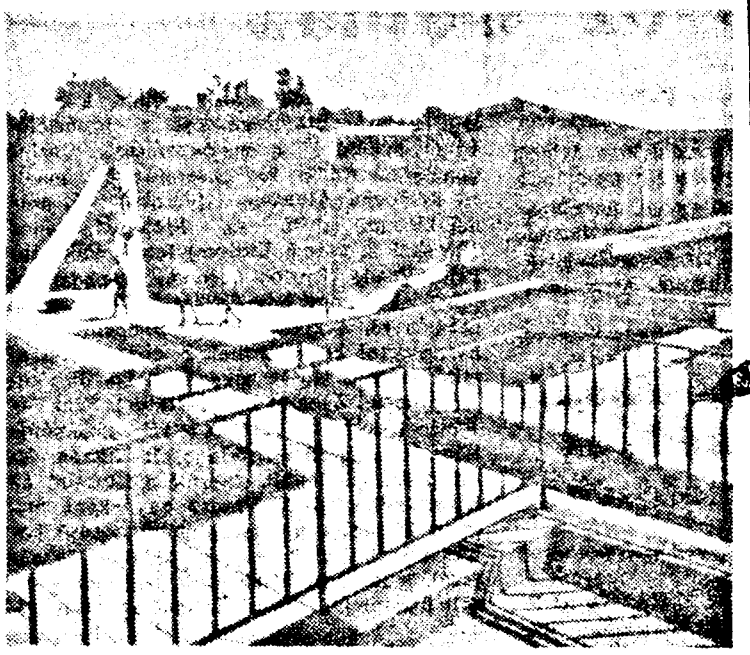

Sajnos, a júniusi időjárás nem kedvez a napimádóknak. Ha éppen nem esik, akkor borús az ég, a Nap csak néha, és akkor is percekre dugja elő fejét. Ennek ellenére akadnak bátor emberek, akiket nem lehet könnyen elijeszteni, akik csakazértis hűségesek a gyönyörű Maros-parti strandhoz. Napsütés nélkül is szívesen eltöltenek néhány kellemes órát a tiszta levegőjű, csendes, zöld környezetben.

Válasz egy kérdésre

Több olvasónk érdeklődött szerkesztőségünknél kifliügyben. Pontosabban a 0,80 lejes kifli és a néhány nappal ezelőtt megjelent új sütőipari termék, a 0,50 lejes kifli ügyében. Van-e különbség a két termék között? Mert látszatra ugyanazt a kiflit egyik élelmiszerboltban vagy kenyérüzletben vagy sütőipari termékeket forgalmazó bódéban 0,80 lejért, a másikban 0,50 lejért árusítják.

Az Alimentara HKSZ kereskedelmi osztályán tisztázták a kérdést:

— Néhány nappal ezelőtt jelent meg a 0,50 lejes kifli a kereskedelemben s ezzel szinte egyidejűleg a sütőipari vállalat beszüntette a 0,80 lejes kifli sütését. Tehát minden tévedés kizárva: a nagy kifli 0,50 lejbe kerül. Előd jétől annyiban különbözik, hogy nincs benne tej és cukor.

Ehhez még csak annyit fűznénk hozzá, hogy helyes lenne, a „tévedések" elkerülése végett, minden üzletben kifüggeszteni a sütőipari termékek árjegyzékét.

A Román Autómobil Klub

rendezésében csütörtökön Észak-Erőrián megkezdődött a sofőr nélküli gépkocsi-kölcsönző nemzetközi szervezet képviselőinek tanácskozása. Az összejövetelen részt vesznek bulgáriai, csehszlovákiai, jugoszláviai, lengyelországi, romániai és magyarországi küldöttek, valamint a londoni és bécsi AVIS-társaság képviselői.

A tanácskozás célja a gépkocsi kölcsönzés rendszerének tökéletesítése, valamint az egyes szocialista országokban lévő AVIS-irodák együttműködésének javítása.

Könnyűzene hangverseny

Ma délután, 16 órai kezdettel a Kultúrpalotában könnyűzene hangversenyt tart a Miss Porter and „Choral Variety" együttes az Amerikai Egyesült Államokból.

Jegyek a Kultúrpalota pénztáránál.

Július 3-tól kezdve a TAROM közvetlen járatot indít Zürichen keresztül Madridba. A járat minden kedden közlekedik. Indul 8.00 órakor az Otopeni repülőtérről, Zürichbe érkezik 9.20 órakor és 12.15 órakor száll le a madridi Barajas repülőtéren. Ugyanaznap tér vissza Bukarestbe zürichi megállóval 20.35 órakor. A Bukarest—Madrid vonalon BAC 1—11 jelzésű turbólégcsavaros gépek közlekednek.

Öt perc kikapcsolódás

Vízszintes: 1. Katona. 7. Római köszöntés. 8. Időmérő (ékhiba). 9. Tibeti papot. 11. A lisztet tisztítja. 13. Vissza: a legüdítőbb ital. 14 Naftalin kezdete. 16. Ruhája pántján. 18. ...Taj po, kínai költő. 19. Tüzes dél-amerikai tánc.

Függőleges: 1. Több egyenessel határolt síkidom. 2. Félig már avas! 3. Fajtiszta ló. 4. Hazai város. 5. Nem énrám és nem terád. 6. Lengyel italmárka. 10. Keresztül. 12. Zivatar kezdődik. 15. Fehér — románul. 17. Tagadás, ugyancsak románul.

1	2	3		4	5	6
7			■	8		
	■	9	10			
11	12				■	
13			■	14	15	
16			17	■	18	
	■	19				

— Mit csinál a felesége?
— A második férje után vágyakozik.
— Ön a harmadik férje?
— Nem. Az első.

A miliciáról jelentik

Megkerült a tettes

Május végén a 3-as számú líceumból elloptak egy erősítő állomást, két hangszórót és hat lámpát. Megindult a nyomozás az ügyben. S ha ideig-óráig sikerült is a tettesnek elterelni magáról a gyanút, végül is rajtakapták, a líceum egyik III. éves B. osztályos tanulójának, T. D-nek a személyében. A 17 éves fiúnál hiánytalanul megtalálták az eltulajdonított tárgyakat.

Balesetek

■ Szatmári Károly a Chișineu Criși-i postahivatal alkalmazottja Varsándon dolgozott egy telefonvonal leszerelésén. Az oszlop, amelyre felmászott, kidőlt és halálra zúzta a 38 éves férfit.

■ Június 17-én a 7-es számú országúton, Vărădia de Mureș közelében, a 464+974-es kilométerkőnél Badiu Vasile 27 éves fiatalember 46 HD 2895-ös rendszámú motorkerékpárján leszaladt az útról és felborult. A balesetet a nagy sebesség okozta s az, hogy Badiu Vasile alkoholt fogyasztott, mielőtt motorra ült. Nem csoda hát, hogy nem volt teljes ura a járműnek. Súlyos állapotban szállították kórházba.

■ A június 21-én történt baleset okozója és egyben áldozata Kalin János 77 éves bácsi. Az idős ember defektes kerékpárján a Miron Costin és az Avrig utca kereszteződésénél a 21 AR 898-as rendszámú tehergépkocsi elé pedálozott. A teherautó sofőrje már nem tudta elkerülni a balesetet. Az idős embert életveszélyes állapotban szállították kórházba.

■ Június 24-én a 69-es országúton, Vinga közelében, a 26+330-as kilométerkőnél a Temesvár felé igyekvő 31 TM 118-as rendszámú mikrobusz — vezetője Fibișan Gheorghe Seciani-i lakos — szabálytalan előzés közben összeütközött az Arad felé robogó 6—TM—813-as rendszámú motoretával, melynek két utasa a 34 éves Hegedüs Ernő és a 36 éves Vida György (mindketten temesvári lakosok) a helyszínen meghalt.

■ Ugyancsak június 24-én, éjféltájban a Tirnavelor utcából nagy sebességgel (a sebességmérő óra mutatója a 110 kilométernél blokálódott) befordult a Köztársaság útjára az 1—AR—5256-os rendszámú személygépkocsi. A volánnál Coraș Avram ült. A gépkocsi az út mentén álló szellőző nyílás vasszerkezetébe rohant, olyan erővel, hogy azt kilépte a helyéből. A gépkocsi tönkrement, utasainak azonban kisebb jelentéktelen sérüléseken kívül nem történt semmi baja. Az alkoholpróba során kiderült, hogy Coraș Avram szeszgőzösen szállt kocsiba.

időjárás

Az Aradi Meteorológiai Központ jelenti: ma, június 26-án változó idő, jobbára felhős égbolttal. Helyenként kisebb eső, zápores, néhol zivatar lehetséges. Mérsékelt, időközönként megélénkülő északnyugati, nyugati szél. A hőmérséklet állandósul. A várható legalacsonyabb éjszakai hőmérséklet 10 és 16, a legmagasabb nappali hőmérséklet pedig 19 és 24 fok között váltakozik.

A következő két napon továbbra is változó marad az idő. Átmeneti felhőzet és a délutáni órákban zápores, zivatar lehetséges. A hőmérséklet alakulásában lényeges változás nem lesz.

● MŰSORKALAUZ ● MŰSORKALAUZ ● MŰSORKALAUZ ● MŰSORKALAUZ ● MŰSOR ●

filmek

DACIA: Az utolsó töltény (r) (9.30, 11.45, 14, 16.15, 18.30.20.30) Kedvező idő esetén 21 órától a Maros-parti kerthelyiségben. STÚDIO: Adio, Pétervár (sz) (10, 12, 14, 16, 18, 20). MUREȘUL: Balfe sziget titka (a) (10, 12, 14.15, 16.30, 18.45) Kedvező idő esetén 21 órától a kerthelyiségben; IFJÚSÁGI: Volt egyszer egy rendőr (fr) (11, 14, 16, 18.15, 20.30) Kedvező idő esetén 20.45 órakor a kerthelyiségben. PROGRESUL (Újarad): Vidéklek (am) (17, 19). SOLIDARITATEA (Gáj): A menekülés (sz) (18). CFR (Grădiște): Cromwell (a) (18).

A VIDÉKI MOZIK MŰSORA

LIPPA: Amikor a hajnal hasad (alb). INEU: Sacco és Vanzetti (o). CHIȘINEU CRIȘ: Változó felhőzet (m). NAGYLAK: Tizenkilenc lány és egy tengerész (jugo). KÜRTÖS: A szív egy magányos vadász (am). PANKOTA: Egy régi mese (NDK). SEBES: Kolléganőm: a varázsló (cs). SZENTANNA: Szabadon született (a). PÉCSKA: Az 1. számú ügynök (l). ȘIRIA: Nem szeretem a hétfőket (l). VINGA: Tizenkét szék (sz). BUTTYIN: A nagy szerelem (fr).

televízió

9.00 Tévé-iskola. 10.00 Telex. 10.05 Műsorismertetés. 10.10 Arad — a Hármassziget. Riport. 10.25 Enciklopédia. 11.05 Ifjúsági filmmúzeum. 12.30 Folklórműsor. 12.50 52 hét, 52 kezdeményezés. 13.00 Híradó. 17.30 Orosz nyelvtanfolyam (az 59. lecke ismétlése). 18.00 Telex. 18.05 Hirdetések. 18.20 Szakmai tájékoztató. 18.50 Zenei aktualitások. 19.20 1001 este. 19.30 Híradó. 20.00 A hét dala. 20.05 TV-egyetem. 20.45 Színházi est. Goldoni A hazug c. darabja. 22.35 24 óra. Ellentétek a tőke világában.

színház

CSÜTÖRTÖKÖN, június 28-án este 20 órakor: Omul care... (I és J bérlet, PTTR, Nagykórház, Gyermekkórház, ILF, November 7 gyár, IAMMBA, Mureșul helyiipari vállalat)

SZOMBATON, június 30-án este 20 órakor: Dürrenmatt: Fizicienii (bemutató A bérlet)

VASÁRNAP, július 1-én délután 4 órakor: Fizicienii (B bérlet, Vagongyár), 20 órakor: Fizicienii (C bérlet, UTA)

FIGYELEM!

Közeledik a színházi évad befejezése. Azok a bérlettulajdonosok, akik még nem tekintették meg az előadásokat, kellő időben jelentsék be jegyigényüket a pénztárnál!

múzeum

Az Arad Megyei Múzeum Enescu tér 1. szám. Telefon 164-99, hétfő kivételével naponta 11—19 óra közt tart nyitva.

Megtekinthetők az alábbi kiállítások:

Állandó jellegűek: Az 1848-as forradalom, ókori történet, képzőművészeti tárlat, Arad megyei népművészet.

Időszakos: Jelenkori aradi képzőművészet a múzeumban. Nyolcvan éve alakult meg a romániai munkásosztály politikai pártja (a Chișineu Criș-i Művelődési Otthonban).

Belépési díj: 1 lej felnőtteknek, 50 bani tanulóknak, diákoknak és katonáknak.

Nicolae Ceaușescu elvtárs interjúja Németország Szövetségi Köztársaság I. (ARD) televízióállomásának

(Folytatás az I. oldalról)

érdekeinek, együttműködésük és tartós békéjük, valamint a világbéke ügyének, nem csak hogy nem szükülnek vagy korlátozódnak a haladás perspektivái a közép-európai kiegyensúlyozott csapatcsökkentés ügyében folyó bécsi megbeszéléseken, hanem ellenkezőleg, ilyen orientációk és ilyen távlatok mellett még jobb feltételek teremtődnek bizonyos részleges intézkedésekre, amelyeknek be kell illeszkedniük a katonai készültségcsökkentésbe és el kell vezetniük a készültségcsökkentéshez nemcsak Közép-Európában, hanem egész Európában, el kell vezetniük a katonai tömbök felszámolásához, olyan feltételek megteremtéséhez, amelyek közepette minden állam teljes biztonságban érezze magát és lehetősége nyíljék arra, hogy anyagi és emberi erőtartalékait gazdasági-társadalmi fejlesztésére összpontosítsa és teljes egyenlőségben együttműködjön minden állammal.

KÉRDÉS: A Helsinkiben, Románia nagyon jelentős részvételével, elért sikerek közelebb vitték Európát a biztonsági és együttműködési rendszerhez. Az Ön véleménye szerint Elnök úr, miben állanak konkrétan a minden egyes nemzet függetlenségét illető garanciák, és miként lehetne túljutni a szövetségek keretében fennálló szuverenitás-korlátozáson?

VÁLASZ: Mint ismeretes, hat hónapi intenzív tevékenység után Helsinkiben jó eredményeket értek el az európai biztonsági értekezlet demokratikus alapon, az összes államok teljes jogegyenlősége alapján való előkészítésében és összehívásában július 3-ára. Mi rendkívül fontosaknak, mondhatni történelmi jelentőségűeknek tekintjük ezeket az eredményeket. Európa népei először ültek össze, találtak közös alapot és jutottak közmegegyezésre bizonyos alapvető kérdésekben. Említést érdemel az a tény, hogy az előkészületek során mind a nagy — egyes nagyon nagy országok, mind a közepes és kicsi — egyes nagyon kicsi — országok nyíltan kifejthették nézeteiket és hozzájárultak a határozatok közmegegyezéses elfogadásához, ami lehetővé teszi az összeurópai értekezlet megkezdését. Ilyen szempontból magukat az előkészületeket is kivételes fontosságúaknak tartom a világon meghonosodó új légkör szempontjából.

Ami a tulajdonképpeni összeurópai értekezletet illeti, kétségtelenül rendkívül nagy feladatok állnak előtte. Véleményünk szerint arra van szükség, hogy a konferencia olyan megfelelő dokumentumokat fogadjon el, amelyek szavatolják az egyenlőség elvének, a függetlenség és szuverenitás tiszteletben tartásának, az államok belügyeibe való be nem avatkozás elvének gyakorlati megvalósítását. Ez azt feltételezi, hogy valamennyi európai állam és a többi részt vevő állam — utalok az Egyesült Államokra és Kanadára — vállaljon kötelezettséget, hogy semmilyen körülmények között nem folyamodik erőszakhoz, vagy erőszakkal való fenyegetéshez bizonyos problémák megoldása kapcsán, hanem a tárgyalások útját választja, hogy békés politikai megoldást találjon minden körülmények között. A vállalt kötelezettségek teljesítésének biztosítására az államoknak megfelelő formákat kell találniuk, amelyek szavatolják — és mindenképpen el kell érnünk ezt —, hogy ezeknek az elveknek mindennemű áthágását elítéljék az összes országok, elítélje mindenki, hogy azok az államok, amelyek a vállalt kötelezettségek ellenére cselekszenek, ki legyenek téve az európai és a nemzetközi közvélemény megvetésének. Véleményem szerint a népek közvetlenül érdekeltek az új, együttműködési és békés kapcsolatok megteremtésében, és amennyiben határozottan lépnek fel, biztosítani tudják az említett elvek valóra váltását.

KÉRDÉS: Románia nem csinált titkot abból, hogy a szocialista országok között olykor voltak véleménykülönbségek. Az Ön véleménye szerint, Elnök úr, milyen körülmények között lehetne túlhaladni az eltérő véleményeken?

VÁLASZ: Mint ismeretes, egyes szocialista országok között valóban voltak és vannak véleménykülönbségek, sőt, nézeteltérések is. Tehát Romániának — mint egyébként bárkinek — nehéz lett volna ezt eltitkolnia. Az viszont, amit Románia szerint tenni kellett, abban állott, hogy ő maga mindig a szocialista országokkal való kapcsolatok fejlesztésén munkálkodott, mert úgy ítélte meg, hogy a véleményekben mutatkozó különbözőségek, vagy éppenséggel nézeteltérések semmiképpen sem akadályozhatják az alapvető kérdésekben való együttműködést. Azt mondhatnám, hogy ebben a szellemben cselekedve, Romániának sikerült fejlesztenie kapcsolatait minden szocialista országgal. Ahhoz, hogy túljussunk nem a véleménykülönbségeken, hanem a nézeteltéréseken, vagy a belőlük adódható feszültségen, abból kell kiindulni, hogy minden egyes szocialista országnak — akárcsak bármely országnak — adott a történelmi múltja, adottak a nemzeti, társadalmi körülményei, tehát sem a szocialista építés folyamatában, sem pedig egyes nemzetközi kérdések megközelítésében nem lehet figyelmen kívül hagyni ezeket a körülményeket. Következésképpen ezekből a realitásokból kell kiindulni, figyelembe kell venni, hogy az eltérő vélemények olykor pozitív tényezőt képviselnek, tekintve, hogy az emberiség köztudottan mindig a vélemények összevetése révén haladt előre — mind társadalmi, mind politikai, mind tudományos téren.

Ebből kiindulva úgy véljük, teljességgel lehetséges, hogy a szocialista országok — még ha egyik vagy másik kérdésben különbözik is a véleményük — aktívan együttműködjenek mind az új rendszer építésének kérdéseiben, mind pedig az összes államok közötti együttműködést, a békét és a társadalmi haladást illető alapvető nemzetközi kérdésekben.

KÉRDÉS: Befejezésül kérjük, Elnök úr, hogy Németország Szövetségi Köztársaságban sorra kerülő első látogatása alkalmából intézzen néhány szót televíziónk nézőihez.

VÁLASZ: Nagy örömmel várom látogatásomat, amelyet Heinemann elnök kedves meghívására és romániai látogatásának viszonzásaképpen teszek Németország Szövetségi Köztársaságban.

Az Önök nézőinek, Németország Szövetségi Köztársaság egész népének legjobb kívánságaimat szeretném tolmácsolni, prosperitást és békét kívánok.

Nicolae Ceaușescu elvtársnak átnyújtották a Georgi Dimitrov jubileumi emlékérmet

(Folytatás az I. oldalról)

ként hogy szüntelen és gyümölcsöző munkásságot fejtett ki az országaink közötti barátság és együttműködés megszilárditásáért és fejlesztéséért, e barátság és együttműködés szüntelen mélyítéséért a Todor Zsivkov elvtárssal folytatott megbeszélései szellemében, a béke és a szocializmus újabb győzelmei érdekében.

A kitüntetés nemcsak azért fontos, mert emlékezetünkbe idézi a két kommunista párt, a két nép régi hagyományos kapcsolatait, közös forradalmi harcát a közös ellenség — a fasizmus és kapitalizmus — ellen, hanem azért is, mert megnyilvánulása barátságunknak és szövetségünknek, a fejlett szocialista társadalom országainkban való megteremtéséért, a legyőzhetetlen marxi-lenini eszmék, a szocialista internacionalizmus elvei érvényre juttatásáért vívott harcnak.

A kitüntetés alkalmából Todor Zsivkov elvtárs üdvözletét és jókívánságait küldi Önnek.

Jómagam is a nagykövetség összes munkatársaival együtt tiszta szívből jó egészséget és sok sikert kívánok Nicolae Ceaușescu elvtársnak. (Taps.)

Nicolae Ceaușescu elvtárs a következőket mondotta:

„Mindenekelőtt köszönöm a Bolgár Kommunista Párt Központi Bizottságának és Bulgária Népköztársaság Államtanácsának, hogy engem és a pártvezetőség több tagját és több pártaktivistánkat jubileumi emlékéremmel tüntet ki Georgi Dimitrov születésének 90. évfordulója alkalmából. A kitüntetésben a pártjaink és népeink közötti jó együttműködési kapcsolatok megnyilvánulását látom.

Hangsúlyozni kívánom, hogy Romániában jól ismerik Georgi Dimitrovot, a forradalmárt, a pártjaink és népeink közötti együttműködés szorgalmazóját. Annál inkább nagyrabecsülöm pártunk egyes aktivistáinak ezzel az emlékéremmel való kitüntetését, mert ez tanúsítja, hogy pártjaink és népeink közös elhatározással tovább munkálkodnak a minden tevékenységi területre kiterjedő együttműködés fejlesztésén.

Örömünkre szolgál, hogy pártjaink között most is fejlődnek az együttműködési kapcsolatok minden tevékenységi területen, hogy vannak különböző szintű küldöttségcserék, beleértve a két főtitkár és elnök közvetlen találkozóit és megbeszéléseit is, különleges jelentőséget ennek az együttműködésnek a fejlődése és bővülése szempontjából. Napjainkban, amikor óriási változások történnek nemzetközi téren, amikor növekszik a szocialista országok, a kommunista és munkásmozgalom, a népek nemzetközi szerepe, pártjaink és népeink együttműködése kétségtelenül érdeke nem csupán a két pártnak és népnek, hanem az összes szocialista országok közötti egység és együttműködés ügyének, a szocializmus, a haladás és a béke egyetemes ügyének is.

Szeretném ismét kifejezni köszönetemet, és kérem, tolmácsolja Zsivkov elvtársnak ezzel együtt legjobb kívánságaimat: jó egészséget és további sok sikert kívánok neki. Kérem egyben, tolmácsolja a pártvezetőségnek szívélyes jókívánságaimat, azt az óhajunkat, hogy egyre aktívabban, működjünk együtt minden tevékenységi területen". (Taps.)

Nicolae Ceaușescu elvtárs, a többi párt- és államvezető ezután meleg, baráti beszélgetést folytatott Szpasz Goszpodov nagykövettel és a nagykövetség tagjaival.

Termelők!

A fogyasztási szövetkezetek egységei kedvező áron vásárolnak

— liba-, kacsa- és tyúktollat.

Termelők! Értékesítsetek minél nagyobb mennyiségű tollat a megyében lévő szövetkezeti boltokban vagy Aradon, az Oituz utca 165 szám alatti központban.

(784)

Az Arad Megyei Községgazdálkodási és Házkezelőségi Vállalat

A közszállítási részleg számára

Victoriei út 35—37.

alkalmaz

— D fokozatú jogosítvánnyal rendelkező gépjárművezetőket autóbuszokra
— jegykezelőket villamosokra és autóbuszokra

Továbbá, szakképesítési tanfolyamot szervez sofőrök részére a D fokozat elnyerésére. A háromhónapos tanfolyam július 1-én kezdődik, a termelésből való kiemeléssel.

A tanfolyam időszakában a részvevők fizetést kapnak, a más helységekből érkezettek számára szállást biztosítanak. Jelentkezhetnek 21 esztendőnél idősebb egyének, akik katonai szolgálatuknak eleget tettek és legalább egyévi gépkocsivezetési gyakorlattal rendelkeznek. Autóbuszsofőrként legkevesebb 1400 lej havi fizetést kapnak.

Felvilágosítások és beiratkozás a részleg székhelyén, Victoriei út 35—37.

(783)

Az aradi Esztergapadgyár

nyolc vagy tíz osztályt végzett (1972—1973-as promóció) fiatalokat toboroz munkahelyen történő szakképesítésre (3 év) a következő szakmákban:

— lakatos
— esztergályos
— marós

A tanulók havi 600—900 lej ösztöndíjat kapnak.

Beiratkozás a gyár személyzeti osztályán.

Megjegyezzük, hogy azok, akik SZAKISKOLÁBAN akarják elsajátítani a szakmát és az Esztergapadgyárban óhajtanak dolgozni, beiratkozás végett jelentkezzenek a Vörös Hadsereg útja 39. szám alatt, a Gépgyártóipari Iskolacsoportban.

Továbbá, a gyár időlegesen alkalmaz egy gépírónőt, a 12/1971. számú Törvény alapján.

A Precizia szövetkezet

autórészlege

Vörös Hadsereg útja 284.

A következő munkálatok elvégzésére vállalkozik:

— autókárpitozás
— autóülésre huzat
— más kárpitosmunkák. Mikelaka kerület lakosainak e munkákat részletfizetésre is elvégzi.

(770)

Nicolae Ceauşescu elvtárs látogatása az NSZK-ban betetőzi a két ország eddigi kapcsolatának fejlődését

— A DER SPIEGEL FOLYÓIRAT KÖZÖLTE A ROMÁN ÁLLAMFŐ INTERJÚJÁT —

Nicolae Ceauşescu elvtársnak, Románia Államtanácsa elnökének látogatását élénk és mély érdeklődés előzi meg a politikusok, a közvélemény és a sajtó körében egyaránt.

Rüdiger von Wechmar, a kormány szóvivője nyugatnémet és külföldi újságírók előtt kijelentette, Nicolae Ceauşescu elnök látogatását megkülönböztetett érdeklődéssel és abban a meggyőződésben várják, hogy újabb lépés lesz az NSZK és Románia még jobb kapcsolatainak a megteremtése útján. A látogatás betetőzi a két ország kapcsolatainak eddigi fejlődését — hangoztatta.

A Hamburg melletti Kielben, a hagyományos kieli ünnepi hetek megnyitása alkalmából Gustav Heinemann, Németország Szövetségi Köztársaság elnöke feleségével együtt és a tartomány művelődésügyi miniszterének, dr. W. Braun professzornak, valamint több más kiváló személyiségnek a társaságában megtekintette a híres kieli kastély termeiben megrendezett román grafikai kiállítást. A jelenkori román grafika bemutatását a kieli hetek egyik legreprezentatívabb rendezvényének tekintik. Emlékére Heinemann elnöknek ajándékozták Iosif Teodorescu grafikus egyik munkáját.

A nyugatnémet sajtó behatóan foglalkozik a küszöbön álló látogatással. A Der Spiegel, az egyik legnagyobb példányszámban megjelenő folyóirat hétfői számában közölte a román államfő interjúját. Az interjút fényképekkel illusztrálták.

A Frankfurter Rundschau június 25-i számában hangsúlyozza, a szocialista Románia erőfeszítéseket tesz, hogy a fejlődő ország szintjéről a sokoldalúan fejlett ország színvonalára emelkedjék. A cikkíró hangoztatja, hogy Romániát és Németország Szövetségi Köztársaságot kölcsönösen előnyös kapcsolatok fűzik össze. Az újság hangsúlyozza a román elnök nyugat-németországi látogatásának munkajellegét. Mint rámutat, a látogatás célja az, hogy a közvetlen kontaktusok segítségével elmélyítse a két ország kapcsolatait, bővítse és fejlessze a kétoldalú együttműködést és kooperációt.

A nyugat-németországi rádió és televízió híradója részletesen és sorozatosan foglalkozott a küszöbön álló látogatással, a két állam jóviszonyával.

Országaink sokrétű és széles körű kapcsolatai keretében hétfőn a Friedrich Ebert-alapítvány rendezésében háromnapos kolokvium kezdődött Bonnban román és nyugatnémet újságírók részvételével. Az összejövetel résztvevői elemzik, hogy a román, illetve a nyugatnémet sajtó hogyan tükrözi a két ország problémáit, hangsúlyozva a sajtó hatékony szerepét a kölcsönös megismerés és megbecsülés további javításában.

Az RKP KB küldöttségének látogatása Franciaországban

PÁRIZS. Tudósítás Paul Diaconescutól: Az RKP KB küldöttségét, amely élén Ştefan Andrei elvtárssal, a KB titkárával a Francia Szocialista Párt meghívására látogatást tesz Franciaországban, hétfőn a marseillei városházán fogadta Gaston Defferre polgármester, a szocialista parlamenti csoport elnöke. Jelen volt Emile Loo, a Francia Szocialista Párt Végrehajtó Bürójának tagja, a párt országos titkára, a Bouches-du-Rhone-i pártszervezet titkára és a városi tanács több tagja. A találkozó a két párt jó viszonyát, a hagyományos román—francia barátságot jellemző szívélyes légkörben zajlott le.

A román vendégek Andre Hardy főépítész kíséretében megtekintettek új lakónegyedeket, szociális-kulturális létesítményeket, műemlékeket.

A küldöttség ugyanaznap találkozott a Bouches-du-Rhone-i szocialista pártszervezet több aktivistájával.

★

Grenobleban vasárnap befejezte munkáját a Francia Szocialista Párt kongresszusa. A több mint 1000 küldött megvitatta a párt politikai platformját, valamint a Francia Kommunista Párttal és a Baloldali Radikális Szocialista Mozgalommal való együttműködést a közös program alapján.

Novemberben újabb kongresszust tart a párt, hogy megvitassa a szervezeti szabályzat reformját és a párt átszervezését.

A Román Kommunista Pártot a Ştefan Andrei, az RKP KB titkára vezette küldöttség képviselte a Francia Szocialista Párt grenoblei kongresszusán.

Szovjet—amerikai közös közleményt adtak ki

WASHINGTON.

A Szovjetunió és az USA véleménye szerint Leonyid Brezsnyevnek, az SZKP KB főtitkárának az amerikai látogatása és Richard Nixon elnökkel folytatott megbeszélése: **„Tanúsítja a szovjet—amerikai kapcsolatok radikális javítását célzó irányvonal folytatásának a kölcsönös elhatározását"** — mutat rá a Leonyid Brezsnyev látogatásáról kiadott közös közlemény.

„A Szovjetunió és az USA nyilvánosságra hozza elhatározását, hogy megvizsgálja a béke megszilárdításának, a háborús, főként a nukleáris háborús veszély végérvényes felszámolásának újabb lehetőségeit". A felek ismét leszögezték, hogy **„közös elhatározással tovább haladnak a stratégiai fegyverek korlátozására vonatkozó egyezmény felé"** — mutat rá a továbbiakban a közlemény.

A Szovjetunió és az USA nagy jelentőséget tulajdonít annak, hogy az összes államok összefogjanak a béke erősítése, a fegyverkezési terhek csökkentése, valamint a fegyverkezés korlátozására és a leszerelésre vonatkozó egyezmény megvalósítása érdekében. A felek ismét leszögezik, hogy **„a végső cél az általános és teljes leszerelés, beleértve a szigorú nemzetközi ellenőrzés mellett történő nukleáris leszerelést is. A leszerelési világértekezlet megfelelő időpontban való összehívása pozitív szerepet kaphat ebben a folyamatban"**

A Szovjetunió és az USA **„kifejezte mély megelégedését a vietnami háború megszüntetésére és a béke helyreállítására vonatkozó egyezmény megkötésével kapcsolatban, s úgy véli, hogy Vietnam, Laosz és Kambodzsa politikai jövőjéről az illető népnek kell döntenie, minden külső beavatkozástól mentesen".**

A felek megelégedéssel nyilatkoztak az európai országok kapcsolatainak folyamatos normalizálódásáról. Köszöntik azt a kilátást, hogy a Német DK és Németország SZK ebben az évben belépjen az ENSZ-be. A Szovjetunió és az USA kijelentette, politikájával elősegíti az összeurópai konferencia célkitűzéseinek elérését és az európai jóviszony új korszakának a megvalósítását.

A közel-keleti rendezést **„az övezet összes államainak érdekei szerint kell megvalósítani, a rendezésnek összhangban kell lennie az érdekelt államok függetlenségével és szuverenitásával, tekintetbe kell vennie a palesztínai lakosság jogos érdekeit"** — hangzik a közlemény.

A Szovjetunió és az USA célul kell hogy kitűzze: a kétoldalú kereskedelem összvolumenét a következő három évben 2—3 milliárd dollárra emeli. A felek síkraszálltak a kölcsönösen előnyös, hosszúlejáratú tervek mellett.

Kétoldalú együttműködési terveket vizsgáltak meg a környezetvédelem, az egészségvédelem, az űrkutatás, más tudományos és technikai problémák terén. Együttműködési egyezményt kötöttek az atomenergia békés felhasználását, a mezőgazdaságot, a világóceán tanulmányozását, a közlekedést illetően, továbbá általános egyezményt a kapcsolatokra, cserékre és együttműködésre vonatkozóan.

Az USA elnöke elfogadta Leonyid Brezsnyev meghívását, és 1974-ben ellátogat a Szovjetunióba.

A békés újraegyesítésért

PHENJAN.

— „Forró óhajunk teljesíteni a jelenlegi nehéz helyzetet, mielőbb megvalósítani a békés nemzeti újraegyesítés törekvését, s ennek jegyében ismét tisztázzuk a Koreai NDK pártjának és kormányának álláspontját az ország független és békés újraegyesítése ügyében" — jelentette ki Kim Ir Szen, a Koreai Munkapárt KB főtitkára, a Koreai NDK elnöke a csehszlovák párt- és kormányküldöttség látogatása alkalmával tartott phenjani nagygyűlésen. A küldöttséget mint ismeretes, Gustav Husak, a Csehszlovákiai KP KB főtitkára vezette.

1) Az Észak és a Dél közötti katonai konfrontáció megszüntetése érdekében az észak-koreai fél javasolta a dél-koreai hatóságoknak a fegyverkezés megszüntetését, az összes idegen csapatok visszavonását, a fegyveres erők és a fegyverzet csökkentését, a külföldi fegyverbehozatal megszüntetését és békeegyezmény megkötését.

2) Az Északnak és a Délnek együtt kell működnie és sokrétű cserét kell folytatnia politikai, katonai, diplomáciai, gazdasági és kulturális téren egyaránt.

3) A nemzeti újraegyesüléssel kapcsolatos észak—déli dialógust nem szabad kizárólag a hatóságokra hagyni, ennek országos méretűnek kell lennie.

4) Megalakul az Észak—Dél konföderáció. Véleményünk szerint az ország újraegyesítésének legméltányosabb útja, ha nagynemzetgyűlést hívunk össze s az létrehozza a nemzeti egységet, s ezen az alapon az Észak—Dél konföderációt, egy időre érintetlenül hagyva az Északon és Délen fennálló két különböző rendszert. A konföderációs állam neve legyen Koryo Konföderációs Köztársaság, az ország területén létezett és világszerte ismert egykori egységes állam neve. Koryo Konföderációs Köztársaság megalakítása döntő szakaszt nyitna meg az ország kettészakadásának megakadályozásában, az Észak és a Dél közötti globális kapcsolatok és együttműködés létrehozásában, a teljes újraegyesülés folyamatának meggyorsításában.

5) Az Északnak és a Délnek közösen kell előrehaladnia a külpolitikai kapcsolatokban. Erélyesen elutasítunk minden olyan machinációt, amelynek célja két Korea mesterséges létrehozása. Az Északnak és a Délnek nem kell külön-külön belépnie az ENSZ-be, s amennyiben a belépést az ország újraegyesítése előtt óhajtanák, azt egyetlen államként kell megtenniük Koryo Konföderációs Köztársaság néven.

Befejezésül Kim Ir Szen kérte a dél-koreai felet, viszonyuljon őszintén az újraegyesítésre vonatkozó méltányos javaslatokhoz és felkérte az Egyesült Államokat, hogy a lehető leghamarabb vonja ki csapatait Dél-Koreából, és szüntesse meg agressziós és intervenciós cselekedeteit a Koreai NDK ellen.

Befejeződött a bécsi tudományos szümpozion

A bécsi Nemzetközi Békeintézetben befejeződött „A szuverenitás és az európai biztonság megszervezésének kérdése" című tudományos szümpozion. A részvevők megvitatták a kollektív biztonság rendszerével, a szuverenitás és együttműködés közti egységgel, a békés együttlétezéssel és biztonsággal összefüggő kérdéseket, áttekintették azokat az elveket, amelyek alapján az európai biztonságot szavatoló új rendszert kell felépíteni.

Az intézet elnöke, Georg Fuchs professzor (Ausztria) hangsúlyozta, hogy a szümpozion, amelyen 14 kelet- és nyugat-európai ország képviseltette magát, kifogástalan feltételek között folytatta le munkáját.

Rámutatva, hogy a politikusok tevékenységükben mind fokozottabb figyelmet fordítanak a tudományra, Fuchs professzor leszögezte, hogy a tudomány egyre jelentősebb szerepet tölt be a társadalomban, következésképpen a béke megóvásában is.

Legfrissebb híreink

Románia Szocialista Köztársaság kormánya elhatározta, hogy élelmiszersegélyt — búzát, tejport, konzervfélét — küld Felső-Volta Köztársaság szárazság sújtotta vidékének.

A Guinea-Bissauban állomásozó portugál gyarmati csapatok súlyos veszteségeket szenvedtek a Guinea-Bissau és Zöldfoki-szigeti Afrikai Függetlenségi Párt vezette hazafias egységektől — mutat rá a Lisszabonban közzétett katonai közlemény.

Amint a Tanjug hírügynökség jelenti, Kádár János, az MSZMP KB első titkára Joszip Broz Titonak, Jugoszlávia SZSZK elnökének, a JKSZ elnökének a meghívására július első felében baráti látogatást tesz Jugoszláviában.

Charles Conrad, Joseph Kerwin és Paul Weitz asztronauták vasárnap este megérkeztek a houstoni űrkutatási központba. Útközben kiszálltak San Clementeben, ahol Richard Nixon elnök és Leonyid Brezsnyev, az SZKP KB főtitkára fogadta őket.

Az Egyesült Nemzetek környezetvédelmi programjának Genfben ülésező tanácsa elhatározta, hogy 5,5 millió dollárt fordít a környezetvédelmi egyetemes együttműködés előmozdítására.

Ahmed Haszan al-Bakr, Irak elnöke, Todor Zsivkovnak, Bulgária NK Államtanácsa elnökének a meghívására hétfőn háromnapos hivatalos látogatásra Szófiába érkezett.

Baselben június 22 és 24 között nemzetközi összejövetelt tartottak a leszerelés kérdéseiről. Cristian Popişteanu, az Országos Békevédelmi Bizottság képviselője, a Magazin istoric című folyóirat főszerkesztője előadást tartott: a leszerelés a nemzetközi biztonság tényezője; a közvélemény az általános és teljes leszerelésért folyó küzdelemben címmel.

Az oldalt

TÓTH SÁNDOR szerkesztette

Vörös Lobogó szerkesztősége: Republicii út 81. szám. Telefon: 124-14, 116-92, 130-87, 151-67, 146-74, 139-86. Kiadóhivatal: 128-34. Nyomda: 120-77. Tip. Arad. 40-169